

WYMAGANIA EDUKACYJNE KLASA VII

JĘZYK ANGIELSKI

Steps Plus dla klasy VII - Wymagania edukacyjne z języka angielskiego do klasy 7- OXFORD UNIVERSITY PRESS

		Welcome			
CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ		OCENA			
	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale <i>Welcome</i> i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale <i>Welcome</i> i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale <i>Welcome</i> i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale <i>Welcome</i> i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale <i>Welcome</i> i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów
Reagowanie ustne	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z przedstawianiem siebie i innych osób, podawaniem informacji związanych z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, przedmiotów osobistego użytku, reaguje właściwie na polecenia wykonywania różnych czynności. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z przedstawianiem siebie i innych osób, podawaniem informacji związanych z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, przedmiotów osobistego użytku, reaguje właściwie na polecenia wykonywania różnych czynności.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, w miarę zrozumiale i adekwatnie reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z przedstawianiem siebie i innych osób, podawaniem informacji związanych z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, przedmiotów osobistego użytku, popełniając niewielkie błędy językowe.	Uczeń uczestniczy w bardzo prostej rozmowie, reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z przedstawianiem siebie i innych osób, podawaniem informacji związanych z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, przedmiotów osobistego użytku, reaguje właściwie na polecenia wykonywania różnych czynności często wzorując się na modelu rozmowy i korzystając z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń stara się uczestniczyć w bardzo prostej rozmowie związanej z przedstawianiem siebie i innych osób, podawaniem informacji związanych z przedstawianiem siebie i innych osób, podawaniem informacji związanych z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, przedmiotów osobistego użytku, reaguje właściwie na polecenia wykonywania różnych czynności korzystając w dużej mierze z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.

Opis przedmiotów	Uczeń w sposób płynny nazywa i opisuje kolory przedmiotów codziennego użytku, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny nazywa i opisuje kolory przedmiotów codziennego użytku, nie popełniając większych błędów.	Uczeń nazywa i opisuje kolory przedmiotów codziennego użytku, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń nazywa i opisuje kolory przedmiotów codziennego użytku popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń nazywa i opisuje kolory przedmiotów codziennego użytku popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Uzyskiwanie informacji	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, własności, kolorów i przeznaczenia przedmiotów osobistego użytku. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, własności, kolorów i przeznaczenia przedmiotów osobistego użytku.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, własności, kolorów i przeznaczenia przedmiotów osobistego użytku, popełniając drobne błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, własności, kolorów i przeznaczenia przedmiotów osobistego użytku, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z danymi osobowymi, dotyczącymi między innymi pochodzenia i miejsca zamieszkania, własności, kolorów i przeznaczenia przedmiotów osobistego użytku, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału <i>Welcome</i> (w tym, m.in., kolory, godziny, dni, daty, przedmioty osobiste codziennego użytku), przymiotniki dzierżawcze, zerowe, określone i nieokreślone przedimki, zaimki wskazujące, liczbę mnogą rzeczowników, <i>possessive s</i> , pytanie <i>whose</i> ? Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału <i>Welcome</i> (w tym, m.in., kolory, godziny, dni, daty, przedmioty osobiste codziennego użytku), przymiotniki dzierżawcze, zerowe, określone i nieokreślone przedimki, zaimki wskazujące, liczbę mnogą rzeczowników, <i>possessive s</i> , pytanie <i>whose</i> ?	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału <i>Welcome</i> (w tym, m.in., kolory, godziny, dni, daty, przedmioty osobiste codziennego użytku), przymiotniki dzierżawcze, zerowe, określone i nieokreślone przedimki, zaimki wskazujące, liczbę mnogą rzeczowników, <i>possessive s</i> , pytanie <i>whose</i> ?, popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału <i>Welcome</i> (w tym, m.in., kolory, godziny, dni, daty, przedmioty osobiste codziennego użytku), przymiotniki dzierżawcze, zerowe, określone i nieokreślone przedimki, zaimki wskazujące, liczbę mnogą rzeczowników, <i>possessive s</i> , pytanie <i>whose</i> ?, <i>phrasal verbs</i> , popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału <i>Welcome</i> (w tym, m.in., kolory, godziny, dni, daty, przedmioty osobiste codziennego użytku), przymiotniki dzierżawcze, zerowe, określone i nieokreślone przedimki, zaimki wskazujące, liczbę mnogą rzeczowników, <i>possessive s</i> , pytanie <i>whose</i> ? popełniając bardzo liczne błędy.

UNIT 1

CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ	OCENA				
	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Opis przedmiotów	Uczeń w sposób płynny opisuje wyposażenie różnych pomieszczeń, cechy zewnętrzne różnych przedmiotów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny opisuje wyposażenie różnych pomieszczeń, cechy zewnętrzne różnych przedmiotów, nie popełniając większych błędów.	Uczeń opisuje wyposażenie różnych pomieszczeń, cechy zewnętrzne różnych przedmiotów, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje wyposażenie różnych pomieszczeń, cechy zewnętrzne różnych przedmiotów, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje wyposażenie różnych pomieszczeń, cechy zewnętrzne różnych przedmiotów, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.

Opis ludzi	Uczeń w sposób płynny opisuje cechy zewnętrzne różnych osób, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny opisuje cechy zewnętrzne różnych osób, nie popełniając większych błędów.	Uczeń opisuje cechy zewnętrzne różnych osób, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje cechy zewnętrzne różnych osób, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje cechy zewnętrzne różnych osób, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 1 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 1 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 1 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 1 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 1 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów
Reagowanie ustne	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z. codziennymi zwyczajami. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z. codziennymi zwyczajami.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, w miarę rozumiale i adekwatnie reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z codziennymi zwyczajami, popełniając niewielkie błędy językowe.	Uczeń uczestniczy w bardzo prostej rozmowie, reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z codziennymi zwyczajami, wzorując się na modelu rozmowy i korzystając z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń stara się uczestniczyć w bardzo prostej rozmowie związanej z codziennymi zwyczajami, korzystając w dużej mierze z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Uzyskiwanie informacji	Uczeń w sposób płynny udziela i prosi o informacje związane z wyposażeniem pomieszczeń, wyglądem osób. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny udziela i prosi o informacje związane z wyposażeniem pomieszczeń, wyglądem osób.	Uczeń udziela i prosi o informacje związane z wyposażeniem pomieszczeń, wyglądem osób, popełniając drobne błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela i prosi o informacje związane z wyposażeniem pomieszczeń, wyglądem osób, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela i prosi o informacje związane z wyposażeniem pomieszczeń, wyglądem osób, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 1 (w tym, m.in., nazwy domowych sprzętów, przymiotniki opisujące i oceniające), konstrukcje <i>there is, there are</i> , przedimki nieokreślone <i>some, any</i> , przysłówki miejsca i czasu, właściwy porządek przymiotników opisujących rzeczowniki, czas <i>present simple</i> .	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 1 (w tym, m.in., nazwy domowych sprzętów, przymiotniki opisujące i oceniające), konstrukcje <i>there is, there are</i> , przedimki nieokreślone <i>some, any</i> , przysłówki miejsca i czasu, właściwy porządek przymiotników opisujących rzeczowniki, czas <i>present simple</i> .	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 1 (w tym, m.in., nazwy domowych sprzętów, przymiotniki opisujące i oceniające), konstrukcje <i>there is, there are</i> , przedimki nieokreślone <i>some, any</i> , przysłówki miejsca i czasu, właściwy porządek przymiotników opisujących rzeczowniki, czas <i>present simple</i> , popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 1 (w tym, m.in., nazwy domowych sprzętów, przymiotniki opisujące i oceniające), konstrukcje <i>there is, there are</i> , przedimki nieokreślone <i>some, any</i> , przysłówki miejsca i czasu, właściwy porządek przymiotników opisujących rzeczowniki, czas <i>present simple</i> , popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 1 (w tym, m.in., nazwy domowych sprzętów, przymiotniki opisujące i oceniające), konstrukcje <i>there is, there are</i> , przedimki nieokreślone <i>some, any</i> , przysłówki miejsca i czasu, właściwy porządek przymiotników opisujących rzeczowniki, czas <i>present simple</i> , popełniając bardzo liczne błędy.

	Nie popełnia żadnych błędów.				
Tworzenie tekstu pisemnego	Uczeń pisze e-mali do kolegi opisując swój pokój, ulubione przedmioty, rodzinę i przyjaciół, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń pisze e-mali do kolegi opisując swój pokój, ulubione przedmioty, rodzinę i przyjaciół, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń pisze e-mali do kolegi opisując swój pokój, ulubione przedmioty, rodzinę i przyjaciół, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi, stosując w miarę właściwą formę i styl.	Uczeń pisze e-mali do kolegi opisując swój pokój, ulubione przedmioty, rodzinę i przyjaciół, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, stosując częściowo właściwą formę i styl.	Uczeń pisze e-mali do kolegi opisując swój pokój, ulubione przedmioty, rodzinę i przyjaciół, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, nie zachowując właściwej formy i stylu.
Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń przygotowuje pracę projektową o interesujących miejscach w Polsce i prezentuje ją na forum, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń przygotowuje pracę projektową o interesujących miejscach w Polsce i prezentuje ją na forum, nie popełniając większych błędów.	Uczeń przygotowuje pracę projektową o interesujących miejscach w Polsce i prezentuje ją na forum, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje pracę projektową o interesujących miejscach w Polsce i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje pracę projektową o interesujących miejscach w Polsce i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.

UNIT 2

CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ	OCENA				
	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Opis ludzi	Uczeń w sposób płynny opisuje osobowość różnych osób, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny opisuje osobowość różnych osób, nie popełniając większych błędów.	Uczeń opisuje osobowość różnych osób popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje osobowość różnych osób popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje osobowość różnych osób popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 2 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 2 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 2 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 2 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 2 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów

Reagowanie ustne	Uczeń słucha i opowiada o tym, co potrafi robić, co robi w wolnym czasie, reagując w rozmowie właściwie i nie popełniając żadnych błędów	Uczeń słucha i opowiada o tym, co potrafi robić, co robi w wolnym czasie, reagując w rozmowie właściwie i nie popełniając większych błędów.	Uczeń słucha i opowiada o tym, co potrafi robić, co robi w wolnym czasie, reagując w rozmowie właściwie i popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń słucha i opowiada o tym, co potrafi robić, co robi w wolnym czasie, reagując częściowo w rozmowie właściwie, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń słucha i opowiada o tym, co potrafi robić, co robi w wolnym czasie, nie reagując w rozmowie właściwie, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Uzyskiwanie informacji	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z czynnościami wykonanymi w wolnym czasie i umiejętnościami. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z czynnościami wykonanymi w wolnym czasie i umiejętnościami.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z czynnościami wykonanymi w wolnym czasie i umiejętnościami, popełniając drobne błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z czynnościami wykonanymi w wolnym czasie i umiejętnościami, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z czynnościami wykonanymi w wolnym czasie i umiejętnościami, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 2 (w tym, m.in., czynności codzienne i w wolnym czasie), <i>can/can't</i> , czasowniki dynamiczne i statyczne, przysłówki częstotliwości, czasy <i>present simple</i> i <i>present continuous</i> Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 2 (w tym, m.in., czynności codzienne i w wolnym czasie), <i>can/can't</i> , czasowniki dynamiczne i statyczne, przysłówki częstotliwości, czasy <i>present simple</i> i <i>present continuous</i>	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 2 (w tym, m.in., czynności codzienne i w wolnym czasie), <i>can/can't</i> , czasowniki dynamiczne i statyczne, przysłówki częstotliwości, czasy <i>present simple</i> i <i>present continuous</i> popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 2 (w tym, m.in., czynności codzienne i w wolnym czasie), <i>can/can't</i> , czasowniki dynamiczne i statyczne, przysłówki częstotliwości, czasy <i>present simple</i> i <i>present continuous</i> popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 2 (w tym, m.in., czynności codzienne i w wolnym czasie), <i>can/can't</i> , czasowniki dynamiczne i statyczne, przysłówki częstotliwości, czasy <i>present simple</i> i <i>present continuous</i> popełniając bardzo liczne błędy.
Tworzenie tekstu pisemnego	Uczeń opisuje na blogu swoje ulubione aktywności, umiejętności oraz osobowość nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń opisuje na blogu swoje ulubione aktywności, umiejętności oraz osobowość nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń opisuje na blogu swoje ulubione aktywności, umiejętności oraz osobowość, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi, stosując w miarę właściwą formę i styl.	Uczeń opisuje na blogu swoje ulubione aktywności, umiejętności oraz osobowość, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, stosując częściowo właściwą formę i styl.	Uczeń opisuje na blogu swoje ulubione aktywności, umiejętności oraz osobowość, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, nie zachowując właściwej formy i stylu.
Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń przygotowuje krótki przewodnik po atrakcjach turystycznych w swojej okolicy i prezentuje go na forum, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń przygotowuje krótki przewodnik po atrakcjach turystycznych w swojej okolicy i prezentuje go na forum, nie popełniając większych błędów.	Uczeń przygotowuje krótki przewodnik po atrakcjach turystycznych w swojej okolicy i prezentuje go na forum, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje krótki przewodnik po atrakcjach turystycznych w swojej okolicy i prezentuje go na forum, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje krótki przewodnik po atrakcjach turystycznych w swojej okolicy i prezentuje go na forum, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.

UNIT 3

OCENA

CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Opis zwierząt /zjawisk/miejsc	Uczeń w sposób płynny opisuje rodzaje produktów żywnościowych, posiłki i ich wartości odżywcze, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny opisuje rodzaje produktów żywnościowych, posiłki i ich wartości odżywcze, nie popełniając większych błędów.	Uczeń opisuje rodzaje produktów żywnościowych, posiłki i ich wartości odżywcze popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje rodzaje produktów żywnościowych, posiłki i ich wartości odżywcze popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje rodzaje produktów żywnościowych, posiłki i ich wartości odżywcze popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 3 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 3 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając większych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 3 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 3 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 3 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów
Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń przygotowuje pracę projektową na temat przepisów kulinarnych i prezentuje ją na forum, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń przygotowuje pracę projektową na temat przepisów kulinarnych i prezentuje ją na forum, nie popełniając większych błędów.	Uczeń przygotowuje pracę projektową na temat przepisów kulinarnych i prezentuje ją na forum, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje pracę projektową na temat przepisów kulinarnych i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje pracę projektową na temat przepisów kulinarnych i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Reagowanie ustne	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z ulubioną żywnością i zdrową dietą, marnowaniem żywności. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z ulubioną żywnością i zdrową dietą, marnowaniem żywności.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, w miarę rozumiale i adekwatnie reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z ulubioną żywnością i zdrową dietą, marnowaniem żywności., popełniając niewielkie błędy językowe.	Uczeń uczestniczy w bardzo prostej rozmowie, reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z ulubioną żywnością i zdrową dietą, marnowaniem żywności., często wzorując się na modelu rozmowy i korzystając z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń stara się uczestniczyć w bardzo prostej rozmowie związanej z ulubioną żywnością i zdrową dietą, marnowaniem żywności., korzystając w dużej mierze z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 3 (w tym, m.in., nazwy produktów żywnościowych, opakowań, posiłków) określa rzeczowniki	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 3 (w tym, m.in., nazwy produktów żywnościowych, opakowań, posiłków) określa rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, stosuje	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 3 (w tym, m.in., nazwy produktów żywnościowych, opakowań, posiłków), określa rzeczowniki policzalne i niepoliczalne,	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 3 (w tym, m.in., nazwy produktów żywnościowych, opakowań, posiłków), określa rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, stosuje	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 3 (w tym, m.in., nazwy produktów żywnościowych, opakowań, posiłków), określa rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, stosuje kwantyfikatory, stopień wyższy i najwyższy

	policzalne i niepoliczalne, stosuje kwantyfikatory, stopień wyższy i najwyższy przymiotników, nie popełniając żadnych błędów.	kwantyfikatory, stopień wyższy i najwyższy przymiotników, nie popełniając błędów.	stosuje kwantyfikatory, stopień wyższy i najwyższy przymiotników, popełniając nieliczne błędy.	kwantyfikatory, stopień wyższy i najwyższy przymiotników, popełniając liczne błędy.	przymiotników popełniając bardzo liczne błędy.
Tworzenie tekstu pisemnego	Uczeń pisze <i>opinion essay</i> na temat marnowania żywności przez supermarkety, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń pisze <i>opinion essay</i> na temat marnowania żywności przez supermarkety, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń pisze <i>opinion essay</i> na temat marnowania żywności przez supermarkety popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi, stosując w miarę właściwą formę i styl.	Uczeń pisze <i>opinion essay</i> na temat marnowania żywności przez supermarkety, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, stosując częściowo właściwą formę i styl.	Uczeń pisze <i>opinion essay</i> na temat marnowania żywności przez supermarkety, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, nie zachowując właściwej formy i stylu.

UNIT 4

CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ	OCENA				
	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Opis przedmiotów	Uczeń w sposób płynny opisuje pomieszczenia w domu i ich wyposażenie, nie popełniając żadnych błędów	Uczeń w sposób płynny opisuje pomieszczenia w domu i ich wyposażenie, nie popełniając większych błędów.	Uczeń opisuje pomieszczenia w domu i ich wyposażenie, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje pomieszczenia w domu i ich wyposażenie, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje pomieszczenia w domu i ich wyposażenie popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 4 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 4 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 4 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 4 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 4 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów.
Reagowanie ustne	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z przestrzeganiem prawa do prywatności w domu i Internecie. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z przestrzeganiem prawa do prywatności w domu i Internecie.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, w miarę zrozumiale i adekwatnie reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości	Uczeń uczestniczy w bardzo prostej rozmowie, reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości, często wzorując się na modelu rozmowy i korzystając z pomocy nauczyciela, popełniając błędy	Uczeń stara się uczestniczyć w bardzo prostej rozmowie związanej z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości, korzystając w dużej mierze z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.

			popelniając niewielkie błędy językowe.	językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	
Uzyskiwanie informacji	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości, popełniając drobne błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 4 (w tym, m.in., słownictwo związane z pomieszczeniami, wyposażeniem domu), formę przeszłą czasownika <i>be</i> i <i>can</i> , czasowniki regularne i nieregularne w czasie <i>simple past</i> , czas <i>past continuous</i> . Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 4 (w tym, m.in., słownictwo związane z pomieszczeniami, wyposażeniem domu), formę przeszłą czasownika <i>be</i> i <i>can</i> , czasowniki regularne i nieregularne w czasie <i>simple past</i> , czas <i>past continuous</i> .	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 4 (w tym, m.in., słownictwo związane z pomieszczeniami, wyposażeniem domu), formę przeszłą czasownika <i>be</i> i <i>can</i> , czasowniki regularne i nieregularne w czasie <i>simple past</i> , czas <i>past continuous</i> , popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 4 (w tym, m.in., słownictwo związane z pomieszczeniami, wyposażeniem domu), formę przeszłą czasownika <i>be</i> i <i>can</i> , czasowniki regularne i nieregularne w czasie <i>simple past</i> , czas <i>past continuous</i> , popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 4 (w tym, m.in., słownictwo związane z pomieszczeniami, wyposażeniem domu), formę przeszłą czasownika <i>be</i> i <i>can</i> , czasowniki regularne i nieregularne w czasie <i>simple past</i> , czas <i>past continuous</i> . popełniając bardzo liczne błędy.
Tworzenie tekstu pisemnego	Uczeń pisze wpis na blogu na temat przestrzegania i łamania polityki prywatności, nie popełniając żadnych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń pisze wpis na blogu na temat przestrzegania i łamania polityki prywatności, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń pisze wpis na blogu na temat przestrzegania i łamania polityki prywatności, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi, stosując w miarę właściwą formę i styl.	Uczeń pisze wpis na blogu na temat przestrzegania i łamania polityki prywatności, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, stosując częściowo właściwą formę i styl.	Uczeń pisze wpis na blogu na temat przestrzegania i łamania polityki prywatności, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, nie zachowując właściwej formy i stylu.
Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń projektuje ulotkę o budynku historycznym w Polsce i prezentuje ją na forum, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń projektuje ulotkę o budynku historycznym w Polsce i prezentuje ją na forum, nie popełniając większych błędów.	Uczeń projektuje ulotkę o budynku historycznym w Polsce i prezentuje ją na forum, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń projektuje ulotkę o budynku historycznym w Polsce i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń projektuje ulotkę o budynku historycznym w Polsce i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.

UNIT 5

OCENA

CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 5 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 5 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 5 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 5 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 5 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów
Reagowanie ustne	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z wymarzoną karierą zawodową. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z wymarzoną karierą zawodową.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, w miarę zrozumiale i adekwatnie reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości popełniając niewielkie błędy językowe.	Uczeń uczestniczy w bardzo prostej rozmowie, reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych związanych z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości, często wzorując się na modelu rozmowy i korzystając z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń stara się uczestniczyć w bardzo prostej rozmowie związanej z rodzajem i wyposażeniem domowych pomieszczeń, czynnościami w określonym czasie w przeszłości, korzystając w dużej mierze z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Uzyskiwanie informacji	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z planami i zamiarami na najbliższą przyszłość. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje związane z planami i zamiarami na najbliższą przyszłość.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z planami i zamiarami na najbliższą przyszłość popełniając drobne błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z planami i zamiarami na najbliższą przyszłość. popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje związane z planami i zamiarami na najbliższą przyszłość. popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 5 (w tym, m.in., nazwy zawodów), <i>be going to</i> , <i>present continuous</i> dla umówionych spotkań, wyrażenia czasowe dla przyszłości. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 5 (w tym, m.in., nazwy zawodów), <i>be going to</i> , <i>present continuous</i> dla umówionych spotkań, wyrażenia czasowe dla przyszłości.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 5 (w tym, m.in., nazwy zawodów), <i>be going to</i> , <i>present continuous</i> dla umówionych spotkań, wyrażenia czasowe dla przyszłości popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 5 (w tym, m.in., nazwy zawodów), <i>be going to</i> , <i>present continuous</i> dla umówionych spotkań, wyrażenia czasowe dla przyszłości, popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 5 (w tym, m.in., nazwy zawodów), <i>be going to</i> , <i>present continuous</i> dla umówionych spotkań, wyrażenia czasowe dla przyszłości, popełniając bardzo liczne błędy.

Tworzenie tekstu pisemnego	Uczeń pisze swój życiorys, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń pisze swój życiorys, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń pisze swój życiorys, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi, stosując w miarę właściwą formę i styl.	Uczeń pisze swój życiorys, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, stosując częściowo właściwą formę i styl.	Uczeń pisze swój życiorys, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, nie zachowując właściwej formy i stylu.
Wyrażanie opinii	Uczeń w sposób płynny wyraża i uzasadnia swoją opinię na temat ważnych w przyszłości zawodów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny wyraża i uzasadnia swoją opinię na temat ważnych w przyszłości zawodów, nie popełniając większych błędów.	Uczeń wyraża swoją opinię temat ważnych w przyszłości zawodów, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń wyraża swoją opinię temat ważnych w przyszłości zawodów, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń wyraża swoją opinię temat ważnych w przyszłości zawodów, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń opisuje międzynarodowy projekt dla młodych ludzi i prezentuje pracę na forum, nie popełniając żadnych błędów	Uczeń opisuje międzynarodowy projekt dla młodych ludzi i prezentuje pracę na forum, nie popełniając większych błędów.	Uczeń opisuje międzynarodowy projekt dla młodych ludzi i prezentuje pracę na forum, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje międzynarodowy projekt dla młodych ludzi i prezentuje pracę na forum, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje międzynarodowy projekt dla młodych ludzi i prezentuje pracę na forum, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.

UNIT 6

CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ	OCENA				
	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Opis miejsc	Uczeń w sposób płynny opisuje miejsca w mieście i ich położenie, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny opisuje miejsca w mieście i ich położenie, nie popełniając większych błędów.	Uczeń opisuje p miejsca w mieście i ich położenie, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje miejsca w mieście i ich położenie, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opisuje miejsca w mieście i ich położenie popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 6 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 6 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 6 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 6 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 6 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów

Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń przygotowuje pracę projektową na temat emigracji Polaków do Stanów Zjednoczonych i prezentuje ją na forum nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń przygotowuje pracę projektową na temat emigracji Polaków do Stanów Zjednoczonych i prezentuje ją na forum nie popełniając większych błędów.	Uczeń przygotowuje wraz z grupą pracę projektową na temat emigracji Polaków do Stanów Zjednoczonych i prezentuje ją na forum, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje wraz z grupą pracę projektową na temat emigracji Polaków do Stanów Zjednoczonych i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń przygotowuje wraz z grupą pracę projektową na temat emigracji Polaków do Stanów Zjednoczonych i prezentuje ją na forum, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Reagowanie ustne	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z planem zwiedzania miasta, przewidywać dotyczących przyszłości. Nie popełnia żadnych błędów.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z planem zwiedzania miasta, przewidywać dotyczących przyszłości.	Uczeń uczestniczy w prostej rozmowie, właściwie i zrozumiale reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z planem zwiedzania miasta, przewidywać dotyczących przyszłości popełniając niewielkie błędy językowe.	Uczeń uczestniczy w bardzo prostej rozmowie, reaguje w sytuacjach komunikacyjnych związanych z planem zwiedzania miasta, przewidywać dotyczących przyszłości, często wzorując się na modelu rozmowy i korzystając z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń stara się uczestniczyć w prostej rozmowie reagując w sytuacjach komunikacyjnych związanych z planem zwiedzania miasta, przewidywać dotyczących przyszłości, korzystając w dużej mierze z pomocy nauczyciela, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Wyrażanie opinii	Uczeń w sposób płynny wyraża i uzasadnia swoją opinię na temat możliwego życia ludzi na Marsie, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny wyraża i uzasadnia swoją opinię na temat możliwego życia ludzi na Marsie, nie popełniając większych błędów.	Uczeń wyraża swoją opinię temat możliwego życia ludzi na Marsie, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń wyraża swoją opinię temat możliwego życia ludzi na Marsie, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń wyraża swoją opinię temat możliwego życia ludzi na Marsie, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 6 (w tym, m.in., nazwy miejsc i budynków w mieście), czasownik <i>will/won't</i> , stronę bierną w czasie <i>present simple</i> i <i>past simple</i> . Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 6 (w tym, m.in., nazwy miejsc i budynków w mieście), czasownik <i>will/won't</i> , stronę bierną w czasie <i>present simple</i> i <i>past simple</i> .	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 6 (w tym, m.in., nazwy miejsc i budynków w mieście), czasownik <i>will/won't</i> , stronę bierną w czasie <i>present simple</i> i <i>past simple</i> popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 6 (w tym, m.in., nazwy miejsc i budynków w mieście), czasownik <i>will/won't</i> , stronę bierną w czasie <i>present simple</i> i <i>past simple</i> , popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 6 (w tym, m.in., nazwy miejsc i budynków w mieście), czasownik <i>will/won't</i> , stronę bierną w czasie <i>present simple</i> i <i>past simple</i> popełniając bardzo liczne błędy.
Tworzenie tekstu pisemnego	Uczeń pisze na blogu o turystyce w swoim mieście, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń pisze na blogu o turystyce w swoim mieście, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń pisze na blogu o turystyce w swoim mieście, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi, stosując w miarę właściwą formę i styl.	Uczeń pisze na blogu o turystyce w swoim mieście, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, stosując częściowo właściwą formę i styl.	Uczeń pisze na blogu o turystyce w swoim mieście, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, nie zachowując właściwej formy i stylu.

UNIT 7

CEL
KSZTAŁCENIA WG

OCENA

NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 7 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 7 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 7 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 7 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 7 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów
Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń opracowuje ankiety na temat polskiego sportu i przedstawia ją na forum nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń opracowuje ankiety na temat polskiego sportu i przedstawia ją na forum nie popełniając większych błędów.	Uczeń opracowuje ankiety na temat polskiego sportu i przedstawia ją na forum popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opracowuje ankiety na temat polskiego sportu i przedstawia ją na forum popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń opracowuje ankiety na temat polskiego sportu i przedstawia ją na forum popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Reagowanie ustne	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje i opinię na temat sportu, osobistych doświadczeń życiowych. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny udziela, pyta i prosi o informacje i opinię na temat sportu, osobistych doświadczeń życiowych.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje i opinię na temat sportu, osobistych doświadczeń życiowych, popełniając drobne błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje i opinię na temat sportu, osobistych doświadczeń życiowych popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń udziela, pyta i prosi o informacje i opinię na temat sportu, osobistych doświadczeń życiowych popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 7 (w tym, m.in., nazwy różnych sportów), czasowniki <i>play, do, go</i> , czas <i>present perfect, ever, never</i> , czas <i>present perfect</i> w porównaniu do czasu <i>past simple</i> . Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 7 (w tym, m.in., nazwy różnych sportów), czasowniki <i>play, do, go</i> , czas <i>present perfect, ever, never</i> , czas <i>present perfect</i> w porównaniu do czasu <i>past simple</i>	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 7 (w tym, m.in., nazwy różnych sportów), czasowniki <i>play, do, go</i> , czas <i>present perfect, ever, never</i> , czas <i>present perfect</i> w porównaniu do czasu <i>past simple</i> popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 7 (w tym, m.in., nazwy różnych sportów), czasowniki <i>play, do, go</i> , czas <i>present perfect, ever, never</i> , czas <i>present perfect</i> w porównaniu do czasu <i>past simple</i> popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 7 (w tym, m.in., nazwy różnych sportów), czasowniki <i>play, do, go</i> , czas <i>present perfect, ever, never</i> , czas <i>present perfect</i> w porównaniu do czasu <i>past simple</i> popełniając bardzo liczne błędy.
Tworzenie tekstu pisemnego	Uczeń pisze krótkie wypracowanie o wybranym sławnym sportowcu, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń pisze krótkie wypracowanie o wybranym sławnym sportowcu, nie popełniając większych błędów i stosując właściwą formę i styl wypowiedzi.	Uczeń pisze krótkie wypracowanie o wybranym sławnym sportowcu popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi, stosując w miarę właściwą formę i styl.	Uczeń pisze krótkie wypracowanie o wybranym sławnym sportowcu, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, stosując częściowo właściwą formę i styl.	Uczeń pisze krótkie wypracowanie o wybranym sławnym sportowcu popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi, nie zachowując właściwej formy i stylu.

		UNIT 8			
CEL KSZTAŁCENIA WG NOWEJ PODSTAWY PROGRAMOWEJ		OCENA			
	CELUJĄCA	BARDZO DOBRA	DOBRA	DOSTATECZNA	DOPUSZCZAJĄCA
Opis ludzi	Uczeń w sposób płynny opisuje stany emocjonalne ludzi, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny opisuje stany emocjonalne ludzi, nie popełniając większych błędów.	Uczeń w sposób płynny opisuje stany emocjonalne ludzi, popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń w sposób płynny opisuje stany emocjonalne ludzi, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń w sposób płynny opisuje stany emocjonalne ludzi, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Rozumienie wypowiedzi	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 8 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 8 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, nie popełniając błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 8 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając niewielkie błędy.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 8 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając dużo błędów.	Uczeń rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne i pisemne z zakresu obejmującego słownictwo i środki językowe uwzględnione w rozdziale 8 i wykonuje zadania sprawdzające rozumienie tych tekstów, popełniając bardzo dużo błędów.
Zachowania społeczne i interakcja	Uczeń pisze zaproszenie na lokalną uroczystość i prezentuje je na forum, nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń pisze zaproszenie na lokalną uroczystość i prezentuje je na forum, nie popełniając większych błędów.	Uczeń pisze zaproszenie na lokalną uroczystość i prezentuje je na forum popełniając niewielkie błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń pisze zaproszenie na lokalną uroczystość i prezentuje je na forum, popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń pisze zaproszenie na lokalną uroczystość i prezentuje je na forum popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Reagowanie ustne	Uczeń w sposób płynny prowadzi rozmowę na temat uczuć i stanu emocjonalnego różnych osób, możliwego postępowania w określonej sytuacji. Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń w sposób płynny prowadzi rozmowę na temat uczuć i stanu emocjonalnego różnych osób, możliwego postępowania w określonej sytuacji	Uczeń prowadzi rozmowę na temat uczuć i stanu emocjonalnego różnych osób, popełniając drobne błędy językowe, niewpływające na zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń prowadzi rozmowę na temat uczuć i stanu emocjonalnego różnych osób popełniając błędy językowe, które w niewielkim stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.	Uczeń prowadzi rozmowę na temat uczuć i stanu emocjonalnego różnych osób, popełniając błędy językowe, które w znacznym stopniu wpływają na właściwe zrozumienie wypowiedzi.
Gramatyka i słownictwo	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 8 (w tym, m.in., nazwy uczuć i emocji, pierwszy okres warunkowy, <i>when, as soon as, unless</i> , zerowy okres warunkowy, przymiotniki z końcówką <i>–ed i –Ing</i> . Nie popełniając żadnych błędów.	Uczeń poprawnie stosuje poznane słownictwo z rozdziału 8 (w tym, m.in., nazwy uczuć i emocji, pierwszy okres warunkowy, <i>when, as soon as, unless</i> , zerowy okres warunkowy, przymiotniki z końcówką <i>–ed i –Ing</i> .	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 8 (w tym, m.in., nazwy uczuć i emocji, pierwszy okres warunkowy, <i>when, as soon as, unless</i> , zerowy okres warunkowy, przymiotniki z końcówką <i>–ed i –Ing</i> popełniając nieliczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 8 (w tym, m.in., nazwy uczuć i emocji, pierwszy okres warunkowy, <i>when, as soon as, unless</i> , zerowy okres warunkowy, przymiotniki z końcówką <i>–ed i –Ing</i> , popełniając liczne błędy.	Uczeń stosuje poznane słownictwo z rozdziału 8 (w tym, m.in., nazwy uczuć i emocji, pierwszy okres warunkowy, <i>when, as soon as, unless</i> , zerowy okres warunkowy, przymiotniki z końcówką <i>–ed i –Ing</i> , popełniając bardzo liczne błędy.

BIOLOGIA

Wymagania edukacyjne. Klasa 7

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
I.	Hierarchiczna budowa organizmu. Skóra					
1.	Hierarchiczna budowa organizmu człowieka	- wymienia w sposób uporządkowany elementy hierarchicznej budowy organizmu człowieka - wymienia tkanki zwierzęce - wymienia układy narządów tworzące organizm człowieka	rozpoznaje tkankę zwierzęcą na schemacie / według opisu	wskazuje cechy adaptacyjne tkanek do pełnienia określonych funkcji	obserwuje pod mikroskopem i rozpoznaje tkankę zwierzęcą	wyjaśnia, w jaki sposób układy narządów współpracują ze sobą w organizmie człowieka, podaje przykłady tych układów
2.	Budowa i funkcje skóry	wymienia elementy budowy skóry	- wymienia funkcje skóry - wskazuje na modelu lub schemacie elementy budowy skóry	opisuje budowę i funkcje poszczególnych elementów skóry	- wyjaśnia związek budowy elementów skóry z pełnionymi przez nie funkcjami - wyjaśnia, w jaki sposób gruczoły potowe regulują temperaturę ciała człowieka	- wyjaśnia, w jaki sposób naczynia krwionośne reagują na zimno i ciepło - wyjaśnia, w jaki sposób naczynia krwionośne regulują temperaturę ciała człowieka
3.	Choroby i higiena skóry	wymienia przykładowe choroby	wymienia zasady profilaktyki chorób skóry	opisuje przykładowe choroby skóry	wyjaśnia, w jaki sposób ochronić się	wyjaśnia związek między nadmierną ekspozycją na

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		skóry (czerniak, grzybice skóry) • wymienia zasady higieny skóry	• uzasadnia konieczność wizyty u lekarza w przypadku zauważenia niepokojących zmian na skórze	(czerniak, grzybice skóry)	przed czerniakiem i grzybicą skóry	promieniowanie UV a ryzykiem wystąpienia choroby nowotworowej skóry
4.	Podsumowanie działu I	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3
II.	Układ ruchu					
1.	Układ ruchu. Budowa i funkcje szkieletu	• wymienia części układu ruchu, rozróżnia część czynną i część bierną	• wymienia najważniejsze funkcje szkieletu • wskazuje na modelu lub rysunku części szkieletu człowieka	• wyjaśnia różnicę między częścią czynną a częścią bierną układu ruchu • określa funkcje szkieletu kończyn z obręczami i szkieletu osiowego	• podaje przykłady części szkieletu i elementu, który ochrania	• wyjaśnia związek między częścią szkieletu a pełnioną przez nie funkcją
2.	Budowa i funkcje szkieletu osiowego	• wymienia funkcje szkieletu osiowego • podaje nazwy elementów szkieletu osiowego	• opisuje funkcje szkieletu osiowego • wskazuje na modelu lub schemacie elementy wchodzące w skład szkieletu osiowego	• wykazuje związek między budową a funkcją szkieletu osiowego • wymienia kości wchodzące w skład mózgowcowej i twarzoczaszki	• rozpoznaje kręgi piersiowy i lędźwiowy • charakteryzuje poszczególne odcinki kręgosłupa • omawia budowę klatki piersiowej oraz przedstawia jej funkcje	• wskazuje różnice w budowie między kręgiem piersiowym a kręgiem lędźwiowym • opisuje sposób łączenia się kości mózgowcowej oraz wykazuje związek

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
				wymienia odcinki kręgosłupa		z pełnioną przez nie funkcją
3.	Szkielet kończyn i ich obręczy	- podaje nazwy obręczy - podaje funkcje szkieletu obręczy i kończyn	- opisuje połączenie kończyny ze szkieletem osiowym - wskazuje na modelu lub schemacie elementy szkieletu kończyn i ich obręczy - podaje nazwy elementów szkieletu kończyn oraz obręczy	tworzy model szkieletu ze schematów / modeli poszczególnych kości	wykazuje związek między budową kości kończyny górnej a jej funkcją	rozpoznaje wybrane modele kości i klasyfikuje je do odpowiedniego szkieletu kończyny
4.	Budowa kości	- opisuje budowę zewnętrzną i budowę wewnętrzną kości - określa funkcje kości	rozdziela rodzaje kości	wskazuje na schemacie / planszy lub modelu różne rodzaje kości	określa funkcje tkanki chrzęstnej i tkanki kostnej, a także ich znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania kości	wykazuje związek między właściwościami fizycznymi kości a ich funkcjami
5.	Praca mięśni szkieletowych	podaje nazwy elementów budujących mięśnie szkieletowe	rozpoznaje elementy mięśnia szkieletowego na schemacie lub modelu	- opisuje pracę mięśni szkieletowych z uwzględnieniem skurczu i rozkurczu - wykazuje znaczenie stawu dla wykonywania ruchu	przedstawia współdziałanie układu szkieletowego i układu mięśniowego, czyli mięśni, ścięgien, kości i stawów, w wykonywaniu ruchów	wyjaśnia mechanizm antagonistycznej pracy mięśni na przykładzie kończyny górnej

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
6.	Choroby i higiena układu ruchu	określa, czy aktywność fizyczna wpływa na prawidłowy rozwój układu ruchu	podaje zasady profilaktyki skrzywień kręgosłupa	podaje przykłady aktywności fizycznej, wpływające na prawidłowy rozwój układu ruchu	analizuje wpływ aktywności fizycznej na prawidłową budowę i funkcjonowanie układu ruchu	uzasadnia potrzebę racjonalnej aktywności ruchowej w zachowaniu zdrowia i sprawności fizycznej przez całe życie
7.	Podsumowanie działu II	wszystkie wymagania 1–6	wszystkie wymagania 1–6	wszystkie wymagania 1–6	wszystkie wymagania 1–6	wszystkie wymagania 1–6
III.	Układ pokarmowy					
1.	Składniki pokarmowe: białka, cukry, tłuszcze	- wymienia składniki odżywcze - podaje źródła pokarmowe białek, cukrów i tłuszczów	- wskazuje znaczenia białek, cukrów i tłuszczów dla prawidłowego funkcjonowania organizmu - różnicuje źródła białek oraz źródeł tłuszczów	opisuje znaczenia białek, cukrów i tłuszczów	- przedstawia wpływ białek, cukrów i tłuszczów na prawidłowe funkcjonowanie organizmu - przedstawia wnioski z doświadczenia badającego obecność skrobi w wybranych produktach spożywczych* *Rekomendacja w „Warunkach i sposobie realizacji PP” – ale usunięte z treści nauczania PP	- wykazuje związek między spożywaniem owoców i warzyw z odpowiednią ilością błonnika pokarmowego a zdrowiem - przeprowadza doświadczenie badające obecność skrobi w wybranych produktach spożywczych* *Rekomendacja w „Warunkach i sposobie realizacji PP” – ale usunięte z treści nauczania PP

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
2.	Sole mineralne, witaminy i woda	● podaje źródła pokarmowe soli mineralnych (magnezu, wapnia, żelaza) ● wymienia źródła pokarmowe witamin (A, D, K, C, B₆ i B₁₂)	● wskazuje znaczenia witamin (A, D, K, C, B₆ i B₁₂) i soli mineralnych (magnezu, wapnia, żelaza) dla prawidłowego funkcjonowania organizmu ● wymienia funkcje wody w organizmie	● opisuje znaczenia wybranych witamin i soli mineralnych dla prawidłowego funkcjonowania organizmu	● określa potrzebę suplementacji witaminowej w uzasadnionych przypadkach	● wykazuje zależność między spożywanymi produktami a niedoborem soli mineralnych oraz witamin w organizmie
3.	Budowa układu pokarmowego	● rozpoznaje elementy budowy układu pokarmowego na schemacie / modelu / według opisu ● wskazuje rodzaje zębów	● wymienia elementy budowy układu pokarmowego ● określa znaczenie zębów w obróbce pokarmu ● wskazuje funkcje poszczególnych elementów układu pokarmowego	● omawia funkcje poszczególnych elementów układu pokarmowego	● opisuje wpływ budowy jelita cienkiego na proces wchłaniania pokarmu	● określa związek budowy narządu pokarmowego z pełnioną przez niego funkcją
4.	Trawienie pokarmu	● wskazuje miejsca trawienia pokarmu ● podaje miejsce wchłaniania białek, cukrów i tłuszczów	● omawia rolę gruczołów trawiennych w procesie trawienia pokarmu ● wyjaśnia pojęcie trawienia pokarmu	● wskazuje miejsca trawienia białek ● wskazuje miejsca trawienia cukrów ● wskazuje miejsca trawienia tłuszczów	● określa związek budowy narządów układu pokarmowego uczestniczących w trawieniu z procesem trawienia jako pełnioną przez nie funkcją	● opisuje działanie żółci i proces emulgacji tłuszczów ● omawia wpływ enzymów śliny na trawienie cukrów złożonych

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
5.	Choroby i higiena układu pokarmowego	- wymienia zasady prawidłowego odżywiania się - wymienia wpływ czynników (płeć, wiek, aktywność fizyczna, stan zdrowia, rodzaj wykonywanej pracy) na potrzebną ilość spożywanego pokarmu - podaje zasady profilaktyki wybranych chorób układu pokarmowego (próchnica, rak jelita grubego, WZW typu A, B, C)	- opisuje zasady higieny układu pokarmowego - wymienia zaburzenia związane z obniżeniem masy ciała - wymienia objawy wybranych chorób układu pokarmowego (próchnicy, raka jelita grubego, WZW typu A, B, C)	- omawia zasady dobierania produktów pokarmowych z uwzględnieniem talerza zdrowego żywienia lub piramidy zdrowego żywienia i stylu życia - przedstawia rolę błonnika pokarmowego w prawidłowym funkcjonowaniu układu pokarmowego	- przedstawia konsekwencje niewłaściwego odżywiania się - omawia zaburzenia związane z obniżeniem masy ciała	- przedstawia sposoby uniknięcia chorób układu pokarmowego - omawia skutki niezdrowego stylu życia
6.	Podsumowanie działu III	wszystkie wymagania 1–5	wszystkie wymagania 1–5	wszystkie wymagania 1–5	wszystkie wymagania 1–5	wszystkie wymagania 1–5
IV.	Układ oddechowy					
1.	Budowa i funkcje układu oddechowego	rozpoznaje elementy budowy układu oddechowego na schemacie / modelu / według opisu	- wymienia elementy budowy układu oddechowego - wskazuje funkcje poszczególnych elementów układu oddechowego	opisuje funkcje poszczególnych elementów układu oddechowego	- określa rolę nagłośni - omawia budowę płuc	określa związek między budową a funkcją poszczególnych narządów układu oddechowego

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
			omawia proces wydawania dźwięku			
2.	Funkcja tlenu w organizmie	- podaje definicję wymiany gazowej - podaje definicję oddychania komórkowego - wskazuje miejsca wymiany gazowej	- przedstawia mechanizm wentylacji płuc - wymienia substraty i produkty oddychania komórkowego	- opisuje proces wentylacji płuc - wskazuje miejsce oddychania komórkowego - podaje różnice między oddychaniem a wymianą gazową	- wyciąga wnioski na podstawie doświadczenia badającego obecność dwutlenku węgla oraz pary wodnej w wydychanym powietrzu - omawia proces oddychania komórkowego	- wykazuje różnice między składem powietrza wdychanego a powietrza wydychanego - planuje i przeprowadza doświadczenie badające obecność dwutlenku węgla oraz pary wodnej w wydychanym powietrzu - przeprowadza i omawia doświadczenie badające wpływ wysiłku fizycznego na częstość oddechu* *Rekomendacja w „Warunkach i sposobie realizacji PP” – ale usunięte z treści nauczania PP
3.	Choroby i higiena układu oddechowego	- wymienia zasady higieny układu oddechowego - podaje przykłady chorób układu	- porównuje palenie czynne i palenie bierne - wymienia negatywne skutki palenia papierosów oraz	wyjaśnia wpływ palenia papierosów oraz zanieczyszczeń powietrza na układ oddechowy	opisuje wybrane choroby układu oddechowego (rak płuca, angina, gruźlica)	omawia sposoby uniknięcia chorób układu oddechowego

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
		oddechowego (rak płuca, angina, gruźlica) • wyjaśnia pojęcie profilaktyka	zanieczyszczeń powietrza	• wymienia czynniki wywołujące raka płuca, anginę, gruźlicę		
4.	Podsumowanie działu IV	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3	wszystkie wymagania 1–3
V.	Układ krążenia i odporność					
1.	Skład i funkcje krwi	- wymienia główne składniki krwi (elementy morfotyczne, osocze) - wymienia grupy krwi w układzie AB0 oraz Rh - wyjaśnia pojęcie transfuzji krwi	- wskazuje funkcje poszczególnych elementów krwi - wyjaśnia pojęcie antygen - na podstawie tabeli wskazuje uniwersalnego dawcę i uniwersalnego biorcę krwi	- opisuje funkcje poszczególnych składników krwi - wyjaśnia proces aglutynacji - omawia zależność między dawcą a biorcą krwi względem czynnika Rh - opisuje proces transfuzji krwi	- omawia zależność między dawcą a biorcą krwi w układzie AB0 - podaje konsekwencje nieprawidłowej transfuzji krwi	- wykazuje związek między budową erytrocytu a pełnioną przez niego funkcją - na podstawie antygenów na erytrocytach oraz obecności przeciwciał w osoczu przedstawia uniwersalnego dawcę i uniwersalnego biorcę
2.	Budowa układu krwionośnego	- wymienia elementy układu krwionośnego - wymienia rodzaje naczyń krwionośnych - przedstawia funkcje układu krwionośnego	wskazuje na schemacie / według opisu naczynia krwionośne	omawia funkcje poszczególnych elementów układu krwionośnego	przedstawia rolę zastawek w naczyniach krwionośnych	wykazuje różnice w budowie naczyń krwionośnych

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
3.	Budowa i działanie serca	rozpoznaje serce i określa jego położenie w ciele człowieka	wymienia elementy budowy serca (przedsionki i komory serca)	- podaje nazwy zastawek serca i wyjaśnia ich działanie - opisuje kierunek przepływu krwi przez serce - określa wpływ różnych czynników na pracę serca	- wyjaśnia funkcje przedsionków, komór, żył i tętnic - opisuje elementy budowy serca: przedsionki, komory, zastawki, naczynia wieńcowe, z uwzględnieniem ich roli	- wymienia badania wykonywane w diagnostyce chorób serca - podaje właściwości tkanki mięśniowej budującej serce - określa etapy pracy serca
4.	Przepływ krwi przez ciało człowieka	opisuje na schemacie drogę krwi w ciele człowieka	wskazuje miejsca wymiany gazowej podczas krążenia krwi	wyjaśnia powiązanie układu oddechowego z układem krwionośnym	wyjaśnia wymianę gazową w obiegu krwi	- wyjaśnia, co to jest puls i ciśnienie krwi, z przedstawieniem sposobu ich badania w praktyce - planuje i przeprowadza doświadczenia związane z pomiarem tętna i ciśnienia krwi* *Rekomendacja w „Warunkach i sposobie realizacji PP” – ale usunięte z treści nauczania PP - wyjaśnia związek pracy serca ze zmianą tętna i ciśnienia krwi
5.	Choroby i higiena	określa, że dieta i aktywność fizyczna	podaje zasady profilaktyki chorób	wymienia sposoby profilaktyki wybranych	podaje przykłady właściwej	wyjaśnia, dlaczego okresowe wykonywanie

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
	układu krwionośnego	mają wpływ na układ krwionośny	układu krążenia (miażdżyca, nadciśnienie tętnicze, zawał serca)	chorób układu krążenia (miażdżyca, nadciśnienie tętnicze, zawał serca) • podaje wartości prawidłowego ciśnienia krwi • przedstawia znaczenie aktywności fizycznej i prawidłowej diety we właściwym funkcjonowaniu układu krwionośnego • wskazuje czynniki zwiększające i zmniejszające ryzyko zachorowania na choroby układu krwionośnego	i niewłaściwej diety, wpływającej na zdrowie i choroby układu krążenia • uzasadnia zależność między pracą serca a wysiłkiem fizycznym	badań kontrolnych jest ważne dla naszego zdrowia • określa przyczyny nadciśnienia tętniczego • wyjaśnia, jak dochodzi do zawału serca i udaru mózgu • uzasadnia konieczność okresowego wykonywania podstawowych badań kontrolnych krwi, pomiaru tętna i ciśnienia krwi • uzasadnia związek między właściwym odżywianiem się, aktywnością fizyczną a zmniejszonym ryzykiem rozwoju chorób układu krwionośnego
6.	Budowa i działanie układu limfatycznego	• określa, czym są węzły chłonne	• rozpoznaje na schemacie węzły chłonne • wymienia funkcje układu limfatycznego	• określa funkcje węzłów chłonnych	• opisuje budowę węzłów chłonnych	• wskazuje na powiązanie między lokalizacją węzłów chłonnych a ich funkcją

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
7.	Działanie układu odpornościowego	wyjaśnia, co to jest odporność organizmu	podaje przykłady odporności wrodzonej i nabytej	rozdziela odporność wrodzoną i nabytą	- opisuje działanie szczepionki - podaje przykłady szczepień obowiązkowych i nieobowiązkowych oraz ocenia ich znaczenie	- wyjaśnia naturalne mechanizmy odporności nabytej biernej i czynnej - uzasadnia konieczność stosowania obowiązkowych szczepień
8.	Zaburzenia pracy układu odpornościowego	- wyjaśnia pojęcie transplantacji - wymienia alergię jako zaburzenie pracy układu odpornościowego	- omawia znaczenie przeszczepów narządów w sytuacji ratowania życia ludzkiego - wyjaśnia pojęcie alergii oraz tłumaczy reakcję układu odpornościowego na alergen	- określa, czym jest AIDS i wyjaśnia wpływ tej choroby na układ odpornościowy - wyjaśnia, na czym polega transplantacja	podaje przykłady mechanizmów odporności skierowanej przeciwko konkretnemu antygenowi oraz przykłady mechanizmów, które działają ogólnie	- wyjaśnia, na czym polega zgodność tkankowa organizmu - uzasadnia potrzebę pozyskiwania narządów do transplantacji oraz deklaracji zgody na pobranie narządów po śmierci - wyjaśnia, dlaczego niektóre przeszczepy są odrzucane przez organizm biorcy
9.	Podsumowanie działu V	wszystkie wymagania 1–8	wszystkie wymagania 1–8	wszystkie wymagania 1–8	wszystkie wymagania 1–8	wszystkie wymagania 1–8
VI.	Układ moczowy					

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
1.	Budowa i funkcje układu moczowego	● wyjaśnia istotę procesu wydalania ● wymienia substancje, które są wydalane z organizmu (mocznik, dwutlenek węgla, woda) ● wymienia narządy biorące udział w wydalaniu	● wskazuje na schemacie elementy układu moczowego ● wymienia funkcje układu moczowego	● omawia funkcje poszczególnych elementów układu moczowego	● wyjaśnia, czym jest nefron	● omawia budowę nerki ● wskazuje na schemacie elementy budowy anatomicznej nerki w przekroju podłużnym
2.	Choroby i higiena układu moczowego	● wymienia przykładowe choroby układu moczowego (zakażenia dróg moczowych, kamica nerkowa) ● wymienia zasady higieny układu moczowego	● wymienia zasady profilaktyki chorób układu moczowego	● charakteryzuje wybrane choroby układu moczowego (zakażenia dróg moczowych, kamica nerkowa) ● przedstawia znaczenie badania moczu w diagnostyce zakażeń układu moczowego, kamicy nerkowej i cukrzycy	● analizuje skład i parametry moczu na podstawie wyników przykładowych badań moczu	● wyjaśnia, w jaki sposób pokarmy z wysoką zawartością soli wpływają na funkcjonowanie układu moczowego
3.	Podsumowanie działu VI	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2
VII.	Układ nerwowy					

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
1.	Budowa i podział układu nerwowego	- wymienia części budujące układ nerwowy - wymienia funkcje układu nerwowego	- wskazuje na rysunku lub modelu elementy układu nerwowego - rozpoznaje na podstawie opisu, schematu / rysunku lub pod mikroskopem tkankę nerwową	- opisuje budowę układu nerwowego - omawia różnice między ośrodkowym układem nerwowym a obwodowym układem nerwowym	omawia budowę i funkcję elementów komórki nerwowej	wyjaśnia, w jaki sposób przepływa impuls nerwowy przez komórki nerwowe
2.	Działanie ośrodkowego układu nerwowego	- wymienia elementy budujące ośrodkowy układ nerwowy - wymienia elementy mózgowia - wymienia funkcje ośrodkowego układu nerwowego	- wymienia funkcje mózgu - wymienia funkcje mózdzku - wymienia funkcje pnia mózgu - wymienia funkcje rdzenia kręgowego - wskazuje elementy budowy ośrodkowego układu nerwowego na modelu lub rysunku	opisuje budowę i funkcje mózgowia	- wymienia płaty kory mózgowej - wskazuje na schemacie lub modelu płaty kory mózgowej - omawia funkcje płatów kory mózgowej	- uzasadnia, dlaczego procesy oddychania, trawienia, pracy serca są koordynowane niezależnie od woli człowieka - opisuje budowę rdzenia kręgowego
3.	Funkcjonowanie obwodowego układu nerwowego	- wymienia elementy budujące obwodowy układ nerwowy - wymienia funkcje obwodowego układu nerwowego - wymienia rodzaje odruchów	- wskazuje na rysunku lub modelu elementy obwodowego układu nerwowego - wymienia elementy łuku odruchowego - wykonuje doświadczenie i obserwuje mechanizm	wymienia przykłady odruchów warunkowych i bezwarunkowych	- opisuje działanie łuku odruchowego - wyjaśnia, na czym polega współdziałanie ośrodkowego układu nerwowego i obwodowego układu nerwowego	analizuje doświadczenie dotyczące mechanizmu działania odruchu kolanowego i formułuje wnioski z niego

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
			działania odruchu kolanowego			
4.	Choroby i higiena układu nerwowego	- wymienia skutki stresu długotrwałego - wyjaśnia, czym jest uzależnienie - wymienia substancje psychoaktywne	- wymienia sposoby radzenia sobie ze stresem - wymienia skutki niedoboru snu - wymienia zasady zdrowego zasypiania	- analizuje wpływ stresu na organizm - wyjaśnia, jakie jest znaczenie snu dla prawidłowego funkcjonowania układu nerwowego	wyjaśnia negatywny wpływ substancji psychoaktywnych (alkoholu, narkotyków, środków dopingujących, nikotyny i e-papierosów, dopalaczy) na funkcjonowanie układu nerwowego	wyjaśnia negatywny wpływ nadużywania kofeiny i niektórych leków na funkcjonowanie układu nerwowego
5.	Podsumowanie działu VII	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4
VIII.	Narządy zmysłów					
1.	Zmysły i ich narządy. Smak, węch, dotyk	wskazuje umiejscowienie receptorów zmysłu smaku, węchu i dotyku	- wyjaśnia, co to są zmysły, receptory - uzasadnia znaczenie ostrzegawczej roli zmysłów	planuje i przeprowadza doświadczenie sprawdzające gęstość rozmieszczenia receptorów w skórze różnych części ciała	wyróżnia rodzaje zmysłów z określeniem ich roli w życiu człowieka	- interpretuje wyniki doświadczeń badających wrażliwość wybranych komórek zmysłowych - wyjaśnia rolę narządów zmysłów w odbieraniu bodźców z otoczenia - wyjaśnia zagrożenia wynikające ze zjawiska adaptacji węchu

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
2.	Powstawanie obrazu w oku	rozpoznaje elementy budowy oka	przedstawia funkcje elementów budowy oka	- wyjaśnia, jak powstaje obraz w oku	analizuje budowę oka i rolę jego części w procesie widzenia	- wyjaśnia, w jaki sposób obraz obiektu powstaje na siatkówce oka oraz jego interpretację w mózgu - przeprowadza obserwację wykazującą obecność tarczy nerwu wzrokowego* *Rekomendacja w „Warunkach i sposobie realizacji PP” – ale usunięte z treści nauczania PP
3.	Działanie narządu słuchu i równowagi	rozpoznaje elementy budowy ucha	- omawia funkcje ucha - uzasadnia konieczność higieny narządu słuchu	przedstawia funkcje elementów ucha w odbieraniu bodźców dźwiękowych	- określa przebieg fali dźwiękowej w uchu i powstawanie wrażeń słuchowych - analizuje budowę oraz rolę ucha wewnętrznego jako narządu słuchu i równowagi	wykazuje związek budowy ucha z pełnioną funkcją
4.	Choroby i higiena oka oraz ucha	- wymienia wady wzroku (krótkowzroczność, dalekowzroczność) - definiuje, czym jest hałas	- omawia zasady higieny narządu wzroku - wymienia dźwięki szkodliwe dla uszu	omawia przyczyny powstawania wad wzroku (krótkowzroczność, dalekowzroczność)	omawia sposoby korygowania wad wzroku (krótkowzroczność, dalekowzroczność)	wyjaśnia wpływ hałasu na zdrowie człowieka

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
5.	Podsumowanie działu VIII	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4
IX.	Układ hormonalny					
1.	Budowa i funkcjonowanie układu hormonalnego	• wyjaśnia, co to jest gruczoł dokrewny, hormon	• wymienia gruczoły dokrewne (przysadka mózgowa, tarczyca, trzustka, nadnercza, jądra i jajniki) i wskazuje ich lokalizację w organizmie człowieka	• przedstawia znaczenie hormonów	• wyjaśnia rolę hormonów jako chemicznych przekźników	• wskazuje cechy wspólne oraz różnice między układem nerwowym a układem hormonalnym
2.	Rola wybranych gruczołów układu hormonalnego	• przedstawia ogólnie rolę gruczołów dokrewnych	• wymienia nazwy hormonów i podaje, przez które gruczoły dokrewne są wydzielane	• przedstawia rolę wybranych gruczołów dokrewnych	• wymienia hormony płciowe i określa ich znaczenie	• wyjaśnia antagonizm działania insuliny i glukagonu w regulacji stężenia glukozy we krwi
3.	Zaburzenia pracy układu hormonalnego	• podaje przykłady negatywnych skutków działania hormonów (nadmiar i niedobór hormonów)	• wymienia przykłady chorób związanych z nieprawidłowym działaniem gruczołów dokrewnych	• podaje przykład badań kontrolnych sprawdzających działanie układu hormonalnego	• określa skutki nieprawidłowego wydzielania hormonów przez gruczoły dokrewne	• opisuje na wybranym przykładzie negatywne skutki nieprawidłowego działania gruczołu dokrewnego
4.	Podsumowanie działu IX	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4	wszystkie wymagania 1–4

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
X.	Układ rozrodczy					
1.	Męski układ rozrodczy	● wyjaśnia, czym jest rozmnażanie płciowe ● określa rolę męskiego układu rozrodczego	● wymienia narządy męskiego układu rozrodczego i wskazuje ich lokalizację na schemacie	● rozróżnia i wskazuje na schemacie zewnętrzne i wewnętrzne męskie narządy płciowe	● określa rolę męskich zewnętrznych i wewnętrznych narządów płciowych	● określa znaczenie męskiej komórki rozrodczej w procesie zapłodnienia
2.	Żeński układ rozrodczy	● określa rolę żeńskiego układu rozrodczego	● wymienia narządy żeńskiego układu rozrodczego i wskazuje ich lokalizację na schemacie	● rozróżnia i wskazuje na schemacie zewnętrzne i wewnętrzne żeńskie narządy płciowe	● określa rolę żeńskich zewnętrznych i wewnętrznych narządów płciowych	● określa znaczenie żeńskiej komórki rozrodczej w procesie zapłodnienia
3.	Cykl miesięczkowy	● wymienia etapy cyklu miesięczkowego kobiety	● wymienia hormony związane z cyklem miesięczkowym	● opisuje etapy cyklu miesięczkowego kobiety	● określa funkcję hormonów związanych z cyklem miesięczkowym ● określa rolę cyklu miesięczkowego kobiety i wskazuje dni płodne na podstawie schematycznego cyklu miesięczkowego	● przedstawia konsekwencje zapłodnienia, jak i jego braku dla przebiegu cyklu miesięczkowego
4.	Choroby i higiena układu rozrodczego	● definiuje pojęcie choroby przenoszone drogą płciową	● wymienia podstawowe zasady higieny układu rozrodczego	● wymienia podstawowe zasady profilaktyki chorób	● przedstawia podstawowe zasady higieny układu rozrodczego	● uzasadnia konieczność wykonywania badań kontrolnych jako

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
				przenoszonych drogą płciową	przedstawia podstawowe zasady profilaktyki chorób przenoszonych drogą płciową	skutecznej formy profilaktyki raka piersi, szyjki macicy czy prostaty
5.	Rozwój od poczęcia do narodzin	- definiuje pojęcia: zygota, zarodek i płód - definiuje pojęcie zapłodnienie	- wymienia etapy rozwoju przedurodzeniowego człowieka - wymienia czynniki wpływające negatywnie na ciążę	- określa znaczenie i przebieg zapłodnienia - rozdziela pojęcia: zygota, zarodek i płód	charakteryzuje etapy rozwoju przedurodzeniowego człowieka	- rozdziela rozwój zarodkowy i rozwój płodowy - określa znaczenie błon płodowych, łożyska oraz pępowiny dla rozwoju człowieka - podaje cechy porodu
6.	Od narodzin do starości	wyjaśnia pojęcie dojrzewania człowieka	wymienia etapy rozwoju człowieka od narodzin do śmierci	uzasadnia dojrzewanie jako etap rozwoju człowieka	charakteryzuje etapy rozwoju człowieka od narodzin do śmierci	przedstawia cechy fizycznego, psychicznego i społecznego dojrzewania człowieka
7.	Podsumowanie działu X	wszystkie wymagania 1–7	wszystkie wymagania 1–7	wszystkie wymagania 1–7	wszystkie wymagania 1–7	wszystkie wymagania 1–7
XI.	Homeostaza					
1.	Organizm jako całość	określa, czy można bez wyraźnej potrzeby przyjmować leki ogólnodostępne i suplementy	określa znaczenie współdziałania narządów i układów narządów w prawidłowym	analizuje informacje dołączane do leków	wyjaśnia, dlaczego nie należy bez wyraźnej potrzeby przyjmować leków	uzasadnia, że antybiotyki i inne leki należy stosować zgodnie z zaleceniem lekarza (dawka,

Nr	Temat	Wymagania				
		ocena dopuszczająca	ocena dostateczna	ocena dobra	ocena bardzo dobra	ocena celująca
		Uczeń				
			funkcjonowaniu organizmu		ogólnodostępnych i suplementów	godziny przyjmowania leku i długość kuracji) ● omawia zjawisko antybiotykooporności
2.	Parametry życiowe zdrowego człowieka	wymienia układ narządów, który kontroluje utrzymanie równowagi wewnętrznej organizmu	- wymienia reakcje organizmu związane z za niską temperaturą ciała - wymienia reakcję organizmu związane z za wysoką temperaturą ciała - wymienia reakcje organizmu związane z niedoborem wody - wymienia reakcje organizmu związane z nadmiarem wody - wymienia reakcje organizmu na za niskie stężenie glukozy we krwi - wymienia reakcje organizmu na za wysokie stężenie glukozy we krwi	opisuje rolę układu nerwowego w utrzymaniu homeostazy	- analizuje współdziałanie poszczególnych układów narządów w utrzymaniu ilości wody w organizmie na określonym poziomie - analizuje współdziałanie poszczególnych układów narządów w utrzymaniu poziomu glukozy we krwi na określonym poziomie - analizuje współdziałanie poszczególnych układów narządów w utrzymaniu temperatury ciała na określonym poziomie	analizuje współdziałanie poszczególnych układów narządów w utrzymaniu wybranych parametrów środowiska wewnętrznego na określonym poziomie (temperatura, poziom glukozy we krwi, ilość wody w organizmie)
3.	Podsumowanie działu XI	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2	wszystkie wymagania 1–2

MATEMATYKA

Katalog wymagań programowych

Katalog wymagań jest dostosowany do podręcznika, należącego do obudowy programu nauczania *Matematyka wokół nas*. Materiał ten może ułatwić nauczycielowi planowanie i realizację procesu dydaktycznego oraz diagnozowanie postępów uczniów.

POZIOMY WYMAGAŃ

Oczekiwane osiągnięcia uczniów w wyniku realizacji programu *Matematyka wokół nas* to wymagania programowe. Wydzielone zostały następujące poziomy wymagania programowe:

- konieczne (K),
- podstawowe (P),
- rozszerzające (R),
- dopełniające (D),
- wykraczające (W) – jest to oczywiście tylko propozycja, ponieważ każdy nauczyciel powinien określić własne wymagania z tego poziomu.

Ocena postępów ucznia to wynik oceny stopnia opanowania przez niego określonych wymagań. Aby uczeń otrzymał daną ocenę, powinien opanować wymagania na tę ocenę oraz na oceny niższe.

Stopień					Poziom wymagań	
6	5	4	3	2		
					Wymagania konieczne to wiadomości i umiejętności, które umożliwiają uczniowi świadome korzystanie z lekcji oraz wykonywanie prostych zadań mających związek z życiem codziennym.	K
					Wymagania podstawowe to wiadomości i umiejętności stosunkowo łatwe do opanowania, użyteczne w życiu codziennym i absolutnie niezbędne do kontynuowania nauki na wyższym poziomie.	K U P

	Wymagania rozszerzające to wiadomości oraz umiejętności średnio trudne, wspierające tematy podstawowe i rozwijane na wyższym etapie kształcenia.	K U P U R
	Wymagania dopełniające to wiadomości i umiejętności złożone lub o charakterze problemowym.	K U P U R U D
	Wymagania wykraczające to wiadomości i umiejętności spoza podstawy programowej, często związane ze szczególnymi zainteresowaniami ucznia z danej dziedziny.	K U P U R U D U W

6	5	4	3	2	Opis wymagań
Stopień					I. Ułamki zwykłe i dziesiętne Uczeń:
6	5	4	3	2	
					• dodaje i odejmuje ułamki zwykłe w wyrażeniach dwuargumentowych • mnoży ułamki zwykłe w wyrażeniach dwuargumentowych • dzieli ułamki zwykłe w wyrażeniach dwuargumentowych • zamienia ułamek dziesiętny na zwykły i odwrotnie oraz zaokrągla ułamek dziesiętny z określoną dokładnością • dodaje i odejmuje ułamki dziesiętne sposobem pisemnym

	• mnoży ułamki dziesiętne sposobem pisemnym
	• wykonuje działanie dwuargumentowe na ułamkach zwykłych i dziesiętnych
	• stosuje kolejność wykonywania działań podczas obliczania wartości wyrażenia złożonego z co najwyżej trzech działań
	• zapisuje działania sformułowane słownie
	• podaje przybliżenia dziesiętne liczb, szacuje wyniki
	• oblicza ułamek danej liczby i stosuje ten typ obliczeń w zadaniach praktycznych
	• dodaje i odejmuje ułamki zwykłe w wyrażeniach kilkuargumentowych
	• mnoży więcej niż dwa ułamki zwykłe
	• oblicza wartość wyrażenia zawierającego więcej niż trzy działania arytmetyczne
	• zamienia dowolny ułamek dziesiętny na zwykły i odwrotnie (gdy to jest możliwe)
	• dodaje i odejmuje więcej niż dwa ułamki dziesiętne
	• oblicza liczbę na podstawie jej ułamka
	• oblicza, jaką częścią jednej liczby jest druga liczba
	• porównuje ułamek zwykły i dziesiętny
	• wskazuje okresy rozwinięć dziesiętnych nieskończonych okresowych
	• oblicza niewiadome: składnik, odjemnik, odjemną, dzielnik, dzielną, czynnik
	• rozwiązuje zadania praktyczne prowadzące do porównywania różnicowego i ilorazowego, obliczania ułamka danej liczby, liczby na podstawie jej ułamka oraz wartości wyrażenia
	• porządkuje zbiory liczb zawierające ułamki zwykłe i dziesiętne dowolną metodą
	• wstawia nawiasy w wyrażeniu tak, aby otrzymać określoną wartość

		• zamienia jednostki, np. długości, masy
		• wybiera ze zbioru ułamków zwykłych te, które mają rozwinięcie dziesiętne skończone lub nieskończone okresowe
		• rozwiązuje zadania złożone lub problemowe zadania tekstowe, m.in. z zastosowaniem obliczeń na ułamkach
		• rozwiązuje zadania-problemy typu: <i>Trzej strzelcy strzelają do celu. Pierwszy strzela co 6 s, drugi co 8 s, a trzeci co 10 s. Ile razy strzelcy wystrzelą jednocześnie w ciągu 15 minut?</i>
		• buduje kwadrat magiczny z wykorzystaniem ułamków
		• przedstawia ułamki w postaci sumy ułamków egipskich

6	5	4	3	2	Opis wymagań
					• znajduje zadaną cyfrę po przecinku w rozwinięciu dziesiętnym ułamka • wyjaśnia, kiedy nie można zamienić ułamka zwykłego na ułamek dziesiętny o rozwinięciu dziesiętnym skończonym
Stopień					II. Procenty Uczeń:
6	5	4	3	2	
					• zapisuje ułamki o wybranych mianownikach, np. 100, 25, 4, w postaci procentów
					• zapisuje procent wyrażony liczbą całkowitą w postaci ułamka lub liczby całkowitej, np. $25\% \square \square 25$, $\frac{1}{4}$, $200\% = 2$
					• odczytuje i zaznacza wskazany procent pola figury (25%, 50%)
					• stosuje algorytm obliczania procentu danej liczby całkowitej, wykorzystując również kalkulator
					• zamienia dowolną liczbę na procent

					zamienia procenty na liczbę
					odczytuje i zaznacza wskazany procent figury (20%, 25%, 50%, 75%)
					stosuje obliczanie procentu danej wielkości w zadaniach praktycznych (np. dotyczących ceny)
					stosuje wybrany algorytm obliczania liczby na podstawie danego jej procentu
					stosuje wybrany algorytm obliczania, jakim procentem jednej liczby jest druga liczba
					zaznacza dowolny procent figury
					odczytuje, jaki procent figury jest zaznaczony – złożone przypadki
					oblicza liczbę na podstawie danego jej procentu oraz jakim procentem jednej liczby jest druga liczba w złożonych przypadkach
					rozwiązuje typowe zadania tekstowe dotyczące obliczeń procentowych – jednokrotne obniżki i podwyżki cen
					stosuje obliczenia procentowe w zadaniach złożonych i problemach, dotyczące co najwyżej dwukrotnych podwyżek i obniżek cen, lokat, kredytów i stężeń roztworów, podatku
					zdobyte wiadomości stosuje w praktyce, np. potrafi efektywnie oszacować oprocentowania w różnych bankach, określić nowe stężenie roztworu po zmianie zawartości jego składników
Stopień					III. Figury płaskie Uczeń:
6	5	4	3	2	
					rozdziela i rysuje punkty, odcinki, proste, półproste, łamane
					oblicza długość łamanej
					rozpoznaje proste i odcinki prostokątne oraz równoległe
					rozpoznaje kąty: proste, ostre, rozwarte, półpełne i pełne

						• rozróżnia kąty: wierzchołkowe, przyległe, naprzemianległe i odpowiadające
						• rozróżnia trójkąty ze względu na boki i kąty oraz podaje ich nazwy
						• stosuje w zadaniach warunek konieczny istnienia trójkąta
						• stosuje twierdzenie o sumie miar kątów wewnętrznych trójkąta w prostych zadaniach
						• rysuje wysokości w trójkącie

6	5	4	3	2	Opis wymagań
					• rozpoznaje trójkąty przystające
					• zna pojęcie pola figury i jednostki pola oraz wykorzystuje tę wiedzę w prostych zadaniach
					• korzysta ze wzoru na pole trójkąta w prostych zadaniach
					• rozpoznaje kwadraty i prostokąty oraz wskazuje ich boki i przekątne
					• rozpoznaje romby i równoległoboki oraz wskazuje ich boki i przekątne
					• rozpoznaje trapezy oraz podaje nazwy ich boków i wskazuje przekątne
					• korzysta ze wzoru na pola kwadratu i prostokąta w prostych zadaniach
					• korzysta ze wzorów na pola równoległoboku, rombu i trapezu w prostych zadaniach
					• stosuje pojęcia odległości punktu od prostej i odległości między prostymi równoległymi w prostych zadaniach
					• rysuje proste oraz odcinki prostopadłe i równoległe
					• rysuje kąty: wierzchołkowe, przyległe, naprzemianległe i odpowiadające
					• stosuje w typowych zadaniach własności kątów wierzchołkowych i przyległych

	• rysuje kąty: proste, ostre, rozwarte, półpełne i pełne
	• rozróżnia kąt zewnętrzny i wewnętrzny; podaje nazwy boków trójkąta prostokątnego
	• stosuje twierdzenie o sumie miar kątów wewnętrznych czworokąta w prostych zadaniach
	• sprawdza, czy dwa trójkąty są przystające na podstawie cech przystawania
	• stosuje w prostych zadaniach podstawowe własności czworokątów
	• zamienia jednostki pola oraz stosuje je do rozwiązywania prostych zadań
	• korzysta ze wzoru na pole trójkąta w typowych zadaniach
	• korzysta ze wzoru na pola kwadratu i prostokąta w typowych zadaniach
	• korzysta ze wzorów na pola równoległoboku, rombu i trapezu w typowych zadaniach
	• rozróżnia kąty wklęsłe i wypukłe
	• stosuje w typowych zadaniach własności kątów naprzemianległych i odpowiadających
	• wskazuje w dowolnym trójkącie kąt o największej i najmniejszej mierze oraz najdłuższy i najkrótszy bok
	• stosuje cechy przystawania trójkątów w typowych zadaniach
	• rozróżnia trapezy równoramienne i prostokątne
	• rozwiązuje typowe zadania z zastosowaniem własności trójkątów i czworokątów
	• korzysta ze wzoru na pole trójkąta w złożonych zadaniach
	• korzysta ze wzoru na pola kwadratu i prostokąta w złożonych zadaniach
	• korzysta ze wzorów na pola równoległoboku, rombu i trapezu w złożonych zadaniach
	• rozwiązuje złożone zadania z zastosowaniem wszystkich własności poznanych wielokątów
	• rozwiązuje złożone zadania z zastosowaniem cech przystawania trójkątów

- uzasadnia równość kątów wierzchołkowych

6					5					4					3					2					Opis wymagań																			
																				uzasadnia równoległość prostych przy danych kątach naprzemianległych i odpowiadających																								
																				uzasadnia twierdzenia o sumie miar kątów w trójkącie i czworokącie																								
																				wyprowadza wzory na pola trójkąta, równoległoboku, rombu i trapezu																								
																				rozwiązuje trudniejsze zadania z zastosowaniem wzorów na obliczanie pól trójkątów i czworokątów, a także wykorzystuje te wzory do obliczania długości boków i wysokości tych wielokątów																								
																				zaznacza kąt zewnętrzny trójkąta																								
																				uzasadnia twierdzenie o zależności między miarą kąta zewnętrznego trójkąta a miarami kątów wewnętrznych nieprzyległych do tego kąta																								
																				uzasadnia własności trójkątów i czworokątów																								
																				stosuje wiadomości i umiejętności dotyczące własności figur płaskich i ich pól w nowych, nietypowych sytuacjach																								
Stopień										IV. Liczby wymierne Uczeń:																																		
6					5					4					3					2																								
																				zaznacza liczby całkowite na osi liczbowej																								
																				znajduje odwrotność danej liczby																								
																				porównuje dwie liczby całkowite																								
																				dodaje, odejmuje, mnoży i dzieli liczby całkowite																								
																				wskazuje kolejność wykonywania działań w wyrażeniu arytmetycznym																								

		• oblicza wartość niezłożonego wyrażenia arytmetycznego w zbiorze liczb całkowitych
		• zapisuje iloczyn jednakowych czynników w postaci potęgi i odwrotnie
		• oblicza pierwiastki drugiego i trzeciego stopnia z liczb naturalnych
		• wykorzystuje kalkulator do szukania rozwinięć dziesiętnych liczb niewymiernych oraz obliczania wartości potęg i pierwiastków
		• zaznacza na osi liczby wymierne, gdy ma odpowiednio dostosowaną jednostkę
		• mnoży i dzieli w zbiorze liczb wymiernych
		• oblicza wartość niezłożonego wyrażenia arytmetycznego w zbiorze liczb wymiernych z uwzględnieniem kolejności działań
		• oblicza potęgi liczb wymiernych o wykładniku naturalnym
		• oblicza pierwiastki drugiego i trzeciego stopnia z liczb wymiernych
		• samodzielnie ustala jednostkę, aby zaznaczyć podane liczby wymierne na osi liczbowej
		• porównuje liczby wymierne
		• dodaje i odejmuje liczby wymierne
		• rozwiązuje zadania o treści praktycznej z zastosowaniem działań na liczbach wymiernych
		• oblicza wartość złożonego wyrażenia arytmetycznego z zastosowaniem potęg i pierwiastków
		• rozwiązuje złożone zadania z zastosowaniem działań na liczbach wymiernych
		• rozwiązuje problemy z zastosowaniem działań na liczbach wymiernych
		• odróżnia liczby wymierne od niewymiernych

6	5	4	3	2	Opis wymagań
					• podaje przybliżenia liczb niewymiernych
					• oblicza ostatnią cyfrę zadanej potęgi liczby naturalnej nie większej niż 10
					• oblicza nieznaną liczbę w wyrażeniu zawierającym pierwiastki
Stopień					V. Rachunek algebraiczny Uczeń:
6	5	4	3	2	
					• podaje nazwę wyrażenia algebraicznego
					• zapisuje wyrażenie algebraiczne opisane słownie
					• odczytuje współczynniki liczbowe wyrazów sumy algebraicznej
					• dodaje i odejmuje sumy algebraiczne
					• redukuje wyrazy podobne o współczynnikach całkowitych
					• mnoży sumę algebraiczną przez liczbę naturalną
					• oblicza wartości liczbowe wyrażeń algebraicznych w zbiorze liczb całkowitych
					• oblicza średnią arytmetyczną dwóch liczb naturalnych
					• redukuje wyrazy podobne o współczynnikach wymiernych
					• oblicza wartości liczbowe prostych wyrażeń algebraicznych w zbiorze liczb wymiernych
					• oblicza średnią arytmetyczną kilku liczb
					• mnoży sumę algebraiczną przez liczbę całkowitą
					• wskazuje wspólny czynnik liczbowy wśród wyrazów sumy

						zapisuje złożone wyrażenie algebraiczne (z kilkoma działaniami) i podaje jego nazwę	
						mnoży sumę algebraiczną przez liczbę wymierną	
							wyłącza wspólny czynnik liczbowy przed nawias
							układa wyrażenie algebraiczne do reprezentacji graficznej, rysunkowej i odwrotnie
							rozwiązuje zadanie tekstowe prowadzące do ułożenia wyrażenia algebraicznego
							stosuje w zadaniach tekstowych średnią arytmetyczną kilku wielkości
							oblicza wartości liczbowe złożonych wyrażeń algebraicznych w zbiorze liczb wymiernych z uwzględnieniem obliczeń procentowych
							buduje wyrażenia algebraiczne będące uogólnieniem cyklicznie powtarzającej się zależności między wielkościami
							rozwiązuje zadania-problemy związane z układaniem wyrażeń algebraicznych, obliczaniem ich wartości i stosowaniem średniej arytmetycznej
							Stopień
6	5	4	3	2			
						sprawdza, czy dana liczba całkowita jest pierwiastkiem równania	
						rozwiązuje proste zadania praktyczne z zastosowaniem równań na porównywanie różnicowe i ilorazowe	

6	5	4	3	2	Opis wymagań
					rozwiązuje równanie pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, np. z występującymi po prawej i lewej stronie sumami algebraicznymi
					rozróżnia wielkości wprost proporcjonalne na podstawie tabel i opisu słownego

						• sprawdza, czy dana liczba wymierna jest pierwiastkiem równania					
						• rozwiązuje równanie pierwszego stopnia z jedną niewiadomą, np. zawierające nawiasy okrągłe					
						• przedstawia za pomocą równania sytuację opisaną graficznie					
						• rozwiązuje typowe zadania tekstowe z zastosowaniem równań, m.in. z uwzględnieniem wzorów na pola i obwody figur płaskich					
						• rozwiązuje proste zadania tekstowe z wykorzystaniem własności wielkości wprost proporcjonalnych					
						• oblicza stosunek danych wielkości wyrażonych w różnych jednostkach					
						• wskazuje w proporcji wyrazy skrajne i środkowe oraz stosuje warunek równości iloczynów wyrazów skrajnych i środkowych					
						• rozwiązuje równanie w postaci proporcji					
						• przekształca wzory, aby wyznaczyć dowolną wielkość					
						• rozwiązuje zadania tekstowe z zastosowaniem równań, uwzględniające obliczenia procentowe					
						• zapisuje zależność między wielkościami wprost proporcjonalnymi					
						• rozwiązuje równanie w postaci proporcji zawierające np. nawiasy					
						• stosuje poznane wiadomości i umiejętności w złożonych, nietypowych sytuacjach zadaniowych lub problemach					
						Stopień					
						6	5	4	3	2	VII. Twierdzenie Pitagorasa Uczeń:
						• odczytuje współrzędne punktów kratowych zaznaczonych w układzie współrzędnych					
						• zaznacza punkty kratowe, gdy są dane ich współrzędne					
						• podaje przykłady twierdzeń					

					wyróżnia w twierdzeniu założenie i tezę
					w trójkącie prostokątnym położonym dowolnie na płaszczyźnie wskazuje przyprostokątne i przeciwprostokątną
					zapisuje symbolicznie tezę twierdzenia Pitagorasa
					oblicza długość przeciwprostokątnej, gdy są dane długości przyprostokątnych (liczby naturalne)
					rysuje układ współrzędnych na płaszczyźnie i nazywa jego osie
					oblicza długość odcinka równoległego do osi układu współrzędnych
					rozdziela hipotezy prawdziwe i nieprawdziwe
					oblicza długość dowolnego boku trójkąta prostokątnego, gdy są dane długości dwóch pozostałych boków
					rozwiązuje proste zadania tekstowe z zastosowaniem twierdzenia Pitagorasa
					znajduje współrzędne środka odcinka, gdy są dane współrzędne jego końców
					uzasadnia graficznie twierdzenie Pitagorasa
					rozwiązuje typowe zadania tekstowe z zastosowaniem twierdzenia Pitagorasa
					oblicza długość odcinka, którego końce są danymi punktami kratowymi w układzie współrzędnych

6	5	4	3	2	Opis wymagań
					znajduje współrzędne drugiego końca odcinka, gdy dane są współrzędne jednego końca i środka tego odcinka
					przeprowadza dowody twierdzeń, np.: suma miar kątów trójkąta, czworokąta, podzielność liczb
					stosuje twierdzenie Pitagorasa w zadaniach dotyczących czworokątów
					rozwiązuje złożone zadania tekstowe z zastosowaniem twierdzenia Pitagorasa

						• odkrywa sposób znajdowania trójkątów pitagorejskich • rozwiązuje zadania-problemy z zastosowaniem twierdzenia Pitagorasa i sprawdza, czy trójkąt o danych bokach jest prostokątny
Stopień						VIII. Graniastosłupy Uczeń:
6	5	4	3	2		
						• wskazuje graniastosłupy wśród wielościanów
						• wskazuje prostopadłościan i sześcian wśród graniastosłupów
						• wskazuje na modelu krawędzie, wierzchołki i ściany graniastosłupa
						• rysuje siatkę prostopadłościanu i sześcianu
						• oblicza pole powierzchni całkowitej prostopadłościanu oraz sześcianu z wykorzystaniem gotowych wzorów
						• zna podstawowe jednostki objętości
						• oblicza objętość sześcianu oraz prostopadłościanu z wykorzystaniem gotowych wzorów
						• rozpoznaje siatki graniastosłupów prostych
						• oblicza pole powierzchni całkowitej dowolnego graniastosłupa prostego w prostych zadaniach o kontekście praktycznym
						• oblicza objętość dowolnego graniastosłupa prostego w prostych zadaniach o kontekście praktycznym
						• określa własności graniastosłupów prostych
						• klasyfikuje graniastosłupy
						• zamienia jednostki pola i objętości
						• rozwiązuje zadania wymagające przekształcania wzorów na pole powierzchni lub objętość graniastosłupa

						• odkrywa wzory na liczbę krawędzi oraz wierzchołków graniastosłupa
						• oblicza pole powierzchni całkowitej lub objętość graniastosłupa z zastosowaniem twierdzenia Pitagorasa
						• rozwiązuje złożone zadania z zastosowaniem wzorów na pole powierzchni i objętość graniastosłupów
						• rysuje siatkę graniastosłupa w skali
						• wyprowadza wzory na pola powierzchni i objętości graniastosłupów
						• rozwiązuje nietypowe zadania dotyczące pól i objętości graniastosłupów, np. podejmuje decyzję, czy można narysować siatkę graniastosłupa, gdy są spełnione określone warunki
Stopień						IX. Elementy statystyki opisowej Uczeń:
6	5	4	3	2		
						• zbiera dane ze wskazanych źródeł, np. prasy, internetu, rocznika statystycznego
						• segreguje dane

6	5	4	3	2	Opis wymagań
					• odczytuje dane statystyczne przedstawione tabelarycznie oraz w postaci diagramów słupkowych pionowych i poziomych (w tym procentowych)
					• przedstawia dane w tabeli i w postaci diagramu słupkowego pionowego i poziomego
					• oblicza średnią arytmetyczną kilku danych
					• zbiera samodzielnie dane statystyczne
					• odpowiada na pytania związane z analizą danych przedstawionych różnymi sposobami
					• przedstawia dane w postaci diagramu kołowego (w tym procentowego)

		• określa cechy charakterystyczne dla danych statystycznych (np. wartość największą, najmniejszą)
		• znajduje różne źródła informacji
		• przedstawia zebrane dane za pomocą wykresów liniowych
		• interpretuje dane przedstawiane różnymi sposobami
		• na podstawie liczebności zmiennej określa jej częstość
		• rozwiązuje zadania tekstowe dotyczące średniej arytmetycznej
		• formułuje wnioski wynikające z opracowanych danych
		• układa pytania do gotowych diagramów i wykresów
		• rozwiązuje złożone zadania tekstowe dotyczące średniej arytmetycznej
		• wykonuje np. statystyczne zadanie projektowe lub badawcze (sformułuje problem, pytania pośrednie, hipotezy, zaplanuje przebieg badania, stworzy narzędzia badań, zbierze i zapisze dane, uporządkuje je, przedstawi graficznie, zinterpretuje, wyciągnie wnioski, postawi tezę, dokona prezentacji z wykorzystaniem np. multimedialnych)
		• przedstawia dane statystyczne za pomocą piramidy populacji, interpretuje te dane
		• wyznacza rozstęp i modę danych

FIZYKA

Wymagania edukacyjne klasa 7

■ Zasady ogólne:

1. Na podstawowym poziomie wymagań uczeń powinien wykonać zadania obowiązkowe (łatwe – na stopień dostateczny i bardzo łatwe – na stopień dopuszczający); niektóre czynności ucznia mogą być wspomagane przez nauczyciela (np. wykonywanie doświadczeń, rozwiązywanie problemów, przy czym na stopień dostateczny uczeń wykonuje je pod kierunkiem nauczyciela, na stopień dopuszczający – przy pomocy nauczyciela lub innych uczniów).
2. Czynności wymagane na poziomach wymagań wyższych niż poziom podstawowy uczeń powinien wykonać samodzielnie (na stopień dobry – niekiedy może jeszcze korzystać z niewielkiego wsparcia nauczyciela).
3. W przypadku wymagań na stopnie wyższe niż dostateczny uczeń wykonuje zadania dodatkowe (na stopień dobry – umiarkowanie trudne; na stopień bardzo dobry – trudne).

Wymagania ogólne – uczeń:

- wykorzystuje pojęcia i wielkości fizyczne do opisu zjawisk oraz wskazuje ich przykłady w otaczającej rzeczywistości,
- rozwiązuje problemy z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych,
- planuje i przeprowadza obserwacje lub doświadczenia oraz wnioskuje na podstawie ich wyników,
- posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych i źródeł internetowych.

Ponadto uczeń:

- sprawnie komunikuje się,
- sprawnie wykorzystuje narzędzia matematyki,
- poszukuje, porządkuje, krytycznie analizuje oraz wykorzystuje informacje z różnych źródeł,
- potrafi pracować w zespole.

■ Szczegółowe wymagania na poszczególne stopnie (oceny)

Szarym kolorem oznaczono treści, o których realizacji decyduje nauczyciel.

Symbolem^R oznaczono treści spoza podstawy programowej.

Wymagania na kolejne oceny się **kumulują** – obejmują również wymagania na oceny niższe.

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. PIERWSZE SPOTKANIE Z FIZYKĄ				
Uczeń: - określa, czym zajmuje się fizyka - wymienia podstawowe metody badań stosowane w fizyce - rozdziela pojęcia: ciało fizyczne i substancja - oraz podaje odpowiednie przykłady - przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina) - wybiera właściwe przyrządy pomiarowe (np. do pomiaru długości, czasu) - oblicza wartość średnią wyników pomiaru (np. długości, czasu) - wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe - przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń - wymienia i rozdziela rodzaje oddziaływań (elektrostatyczne, grawitacyjne, magnetyczne, mechaniczne) oraz podaje przykłady oddziaływań - podaje przykłady skutków oddziaływań w życiu codziennym - posługuje się pojęciem siły jako miarą oddziaływań - wykonyuje doświadczenie (badanie rozciągania gumki lub sprężyny), korzystając z jego opisu - posługuje się jednostką siły; wskazuje siłomierz jako przyrząd	Uczeń: - podaje przykłady powiązań fizyki z życiem codziennym, techniką, medycyną oraz innymi dziedzinami wiedzy - rozdziela pojęcia: obserwacja, pomiar, doświadczenie - wyjaśnia, co to są wielkości fizyczne i na czym polegają pomiary wielkości fizycznych; rozdziela pojęcia wielkość fizyczna i jednostka danej wielkości - charakteryzuje układ jednostek SI - przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mikro-, mili-, centy-, hekto-, kilo-, mega-) - przeprowadza wybrane pomiary i doświadczenia, korzystając z ich opisów (np. pomiar długości ołówka, czasu stacjonowania się ciała po pochylni) - wyjaśnia, dlaczego żaden pomiar nie jest idealnie dokładny i co to jest niepewność pomiarowa oraz uzasadnia, że dokładność wyniku pomiaru nie może być większa niż dokładność przyrządu pomiarowego - wyjaśnia, w jakim celu powtarza się pomiar kilka razy, a następnie z uzyskanych wyników oblicza średnią - wyjaśnia, co to są cyfry znaczące - zaokrągla wartości wielkości fizycznych do podanej liczby cyfr znaczących - wykazuje na przykładach, że oddziaływania są wzajemne - wymienia i rozdziela skutki oddziaływań (statyczne i dynamiczne) - odróżnia oddziaływania bezpośrednie i na odległość, podaje odpowiednie przykłady	Uczeń: - podaje przykłady wielkości fizycznych wraz z ich jednostkami w układzie SI; zapisuje podstawowe wielkości fizyczne (posługując się odpowiednimi symbolami) wraz z jednostkami (długość, masa, temperatura, czas) - szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru, np. długości, czasu - wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku pomiaru lub doświadczenia - posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności - wykonyuje obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących - klasyfikuje podstawowe oddziaływania występujące w przyrodzie - opisuje różne rodzaje oddziaływań - wyjaśnia, na czym polega wzajemność oddziaływań - porównuje siły na podstawie ich wektorów - oblicza średnią siłę i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących - buduje prosty siłomierz i wyznacza przy jego użyciu wartość siły, korzystając z opisu doświadczenia - szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru siły - wyznacza i rysuje siłę wypadkową dla kilku sił o jednakowych kierunkach; określa jej cechy - określa cechy siły wypadkowej kilku (więcej niż dwóch) sił działających wzdłuż tej samej	Uczeń: - podaje przykłady osiągnięć fizyków cennych dla rozwoju cywilizacji (współczesnej techniki i technologii) - wyznacza niepewność pomiarową przy pomiarach wielokrotnych - przewiduje skutki różnego rodzaju oddziaływań - podaje przykłady rodzajów i skutków oddziaływań (bezpośrednich i na odległość) inne niż poznane na lekcji - szacuje niepewność pomiarową wyznaczonej wartości średniej siły - buduje siłomierz według własnego projektu i wyznacza przy jego użyciu wartość siły - wyznacza i rysuje siłę równoważącą kilka sił działających wzdłuż tej samej prostej o różnych zwrotach, określa jej cechy	Uczeń: rozwiązuje zadania złożone, nietypowe dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i>

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
służący do pomiaru siły - odróżnia wielkości skalarne (liczbowe) od wektorowych i podaje odpowiednie przykłady - rozpoznaje i nazywa siłę ciężkości - rozpoznaje i nazywa siły ciężkości i sprężystości - rozdziela siłę wypadkową i siłę równoważącą - określa zachowanie się ciała w przypadku działania na nie sił równoważących się	tych oddziaływań - stosuje pojęcie siły jako działania skierowanego (wektor); wskazuje wartość, kierunek i zwrot wektora siły - przedstawia siłę graficznie (rysuje wektor siły) - doświadczalnie wyznacza wartość siły za pomocą siłomierza albo wagi analogowej lub cyfrowej (mierzy wartość siły za pomocą siłomierza) - zapisuje wynik pomiaru siły wraz z jej jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności - wyznacza i rysuje siłę wypadkową dla dwóch sił o jednakowych kierunkach - opisuje i rysuje siły, które się równoważą - określa cechy siły wypadkowej dwóch sił działających wzdłuż tej samej prostej i siły równoważącej inną siłę - podaje przykłady sił wypadkowych i równoważących się z życia codziennego - przeprowadza doświadczenia: - badanie różnego rodzaju oddziaływań, - badanie cech sił, wyznaczanie średniej siły, - wyznaczanie siły wypadkowej i siły równoważącej za pomocą siłomierza, korzystając z opisów doświadczeń - opisuje przebieg przeprowadzonego doświadczenia (wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania, wskazuje rolę użytych przyrządów, ilustruje wyniki) - wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego problemu - rozwiązuje proste zadania dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i> - wyznaczanie siły wypadkowej i siły równoważącej za pomocą siłomierza, korzystając	prostej - rozwiązuje zadania bardziej złożone, ale typowe dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i> - selekcjonuje informacje uzyskane z różnych źródeł, np. na lekcji, z podręcznika, z literatury popularnonaukowej, z internetu - posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstu: <i>Jak mierzono czas i jak mierzy się go obecnie</i> lub innego		

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
	z opisów doświadczeń - opisuje przebieg przeprowadzonego doświadczenia (wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania, wskazuje rolę użytych przyrządów, ilustruje wyniki) - wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego problemu - rozwiązuje proste zadania dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i>			
II. WŁAŚCIWOŚCI I BUDOWA MATERII				
Uczeń: - podaje przykłady zjawisk świadczące o cząsteczkowej budowie materii - posługuje się pojęciem napięcia powierzchniowego - podaje przykłady występowania napięcia powierzchniowego wody - określa wpływ detergentu na napięcie powierzchniowe wody - wymienia czynniki zmniejszające napięcie powierzchniowe wody i wskazuje sposoby ich wykorzystywania w codziennym życiu człowieka - rozdziela trzy stany skupienia substancji; podaje przykłady ciał stałych, cieczy, gazów - rozdziela substancje kruche, sprężyste i plastyczne; podaje przykłady ciał plastycznych, sprężystych, kruchych - posługuje się pojęciem masy oraz	Uczeń: - podaje podstawowe założenia cząsteczkowej teorii budowy materii - podaje przykłady zjawiska dyfuzji w przyrodzie i w życiu codziennym - posługuje się pojęciem oddziaływań międzycząsteczkowych; odróżnia siły spójności od sił przylegania, rozpoznaje i opisuje te siły - wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą oddziaływań międzycząsteczkowych (siły spójności i przylegania) - wyjaśnia napięcie powierzchniowe jako skutek działania siły spójności - doświadczalnie demonstruje zjawisko napięcia powierzchniowego, korzystając z opisu - ilustruje istnienie siły spójności i w tym kontekście opisuje zjawisko napięcia powierzchniowego (na wybranym przykładzie) - ilustruje działanie siły spójności na przykładzie mechanizmu tworzenia się kropli; tłumaczy formowanie się kropli w kontekście istnienia siły spójności	Uczeń: - posługuje się pojęciem hipotezy - wyjaśnia zjawisko zmiany objętości cieczy w wyniku mieszania się, opierając się na doświadczeniu modelowym - wyjaśnia, na czym polega zjawisko dyfuzji i od czego zależy jego szybkość - wymienia rodzaje menisków; opisuje występowanie menisku jako skutek oddziaływań międzycząsteczkowych - na podstawie widocznego menisku danej cieczy w cienkiej rurce określa, czy większe są siły przylegania czy siły spójności - wyjaśnia, że podział na ciała sprężyste, plastyczne i kruche jest podziałem nieostrym; posługuje się pojęciem twardości minerałów - analizuje różnice w budowie mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów; posługuje się pojęciem powierzchni swobodnej - analizuje różnice gęstości substancji w różnych stanach skupienia wynikające z budowy mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów (analizuje zmiany gęstości przy zmianie stanu	Uczeń: - projektuje i przeprowadza doświadczenia (inne niż opisane w podręczniku) wykazujące cząsteczkową budowę materii - projektuje i wykonuje doświadczenia wykazujące właściwości ciał stałych, cieczy i gazów - projektuje doświadczenia związane z wyznaczeniem gęstości cieczy oraz ciał stałych o regularnych i nieregularnych kształtach - realizuje projekt: <i>Woda – białe bogactwo</i> (lub inny związany	Uczeń: - uzasadnia kształt spadającej kropli wody - projektuje i wykonuje doświadczenie potwierdzające istnienie napięcia powierzchniowego wody - rozwiązuje nietypowe (złożone) zadania, (lub problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i> (z zastosowaniem związku między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym (wzoru na ciężar) oraz

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
jej jednostkami, podaje jej jednostkę w układzie SI - rozróżnia pojęcia: masa, ciężar ciała - posługuje się pojęciem siły ciężkości, podaje wzór na ciężar - określa pojęcie gęstości; podaje związek gęstości z masą i objętością oraz jednostkę gęstości w układzie SI - posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania gęstości substancji; porównuje gęstości substancji - wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe - mierzy: długość, masę, objętość cieczy; wyznacza objętość dowolnego ciała za pomocą cylindra miarowego - przeprowadza doświadczenie (badanie zależności wskazania siłomierza od masy obciążników), korzystając z jego opisu; opisuje wyniki i formułuje wnioski - opisuje przebieg przeprowadzonych doświadczeń	- charakteryzuje ciała sprężyste, plastyczne i kruche; posługuje się pojęciem siły sprężystości - opisuje budowę mikroskopową ciał stałych, cieczy i gazów (strukturę mikroskopową substancji w różnych jej fazach) - określa i porównuje właściwości ciał stałych, cieczy i gazów - analizuje różnice gęstości (ułożenia cząsteczek) substancji w różnych stanach skupienia wynikające z budowy mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów - stosuje do obliczeń związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym - oblicza i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących - posługuje się pojęciem gęstości oraz jej jednostkami - stosuje do obliczeń związek gęstości z masą i objętością - wyjaśnia, dlaczego ciała zbudowane z różnych substancji mają różną gęstość - przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mikro-, mili-, centy-, dm-, kilo-, mega-); przelicza jednostki: masy, ciężaru, gęstości - rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą na podstawie danych (wyników doświadczenia); rozpoznaje proporcjonalność prostą oraz posługuje się proporcjonalnością prostą - wyodrębnia z tekstów lub rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu - przeprowadza doświadczenia: - wykazanie cząsteczkowej budowy materii, - badanie właściwości ciał stałych, cieczy	skupienia, zwłaszcza w przypadku przejścia z cieczy w gaz, i wiąże to ze zmianami w strukturze mikroskopowej) - wyznacza masę ciała za pomocą wagi laboratoryjnej; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku - przeprowadza doświadczenia: - badanie wpływu detergentu na napięcie powierzchniowe, - badanie, od czego zależy kształt kropli, korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; formułuje wnioski - planuje doświadczenia związane z wyznaczeniem gęstości cieczy oraz ciał stałych o regularnych i nieregularnych kształtach - szacuje wyniki pomiarów; ocenia wyniki doświadczeń, porównując wyznaczone gęstości z odpowiednimi wartościami tabelarycznymi - rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone, ale typowe, dotyczące treści rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i> (z zastosowaniem związku między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym (wzoru na ciężar) oraz ze związku gęstości z masą i objętością)	z treściami rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i>)	związku gęstości z masą i objętością

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
	i gazów, – wykazanie istnienia oddziaływań międzycząsteczkowych, – wyznaczanie gęstości substancji, z jakiej wykonany jest przedmiot o kształcie regularnym za pomocą wagi i przymiaru lub o nieregularnym kształcie za pomocą wagi, cieczy i cylindra miarowego oraz wyznaczanie gęstości cieczy za pomocą wagi i cylindra miarowego, korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; przedstawia wyniki i formułuje wnioski • opisuje przebieg doświadczenia; wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania oraz wskazuje rolę użytych przyrządów • posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności • rozwiązuje typowe zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i> (stosuje związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym oraz korzysta ze związku gęstości z masą i objętością)			
III. HYDROSTATYKA I AEROSTATYKA				
Uczeń: • rozpoznaje i nazywa siły ciężkości i nacisku, podaje ich przykłady w różnych sytuacjach praktycznych (w otaczającej rzeczywistości); wskazuje przykłady z życia codziennego obrazujące działanie siły nacisku	Uczeń: • posługuje się pojęciem parcia (nacisku) • posługuje się pojęciem ciśnienia wraz z jego jednostką w układzie SI • posługuje się pojęciem ciśnienia w cieczach i gazach wraz z jego jednostką; posługuje się pojęciem ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego	Uczeń: • wymienia nazwy przyrządów służących do pomiaru ciśnienia • wyjaśnia zależność ciśnienia atmosferycznego od wysokości nad poziomem morza • opisuje znaczenie ciśnienia hydrostatycznego i ciśnienia atmosferycznego w przyrodzie i w życiu codziennym	Uczeń: • uzasadnia, kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie w niej zanurzone, korzystając z wzorów na siły wyporu	Uczeń: • rozwiązuje złożone, nietypowe zadania (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Hydrostatyka i aerostatyka</i> (z wykorzystaniem:

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
- rozróżnia parcie i ciśnienie - formułuje prawo Pascala, podaje przykłady jego zastosowania - wskazuje przykłady występowania siły wyporu w otaczającej rzeczywistości i życiu codziennym - wymienia cechy siły wyporu, ilustruje graficznie siłę wyporu - przeprowadza doświadczenia: - badanie zależności ciśnienia od pola powierzchni, - badanie zależności ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy, - badanie przenoszenia w cieczy działającej na nią siły zewnętrznej, - badanie warunków pływania ciał, korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa, formułuje wnioski - przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mili-, centy-, kilo-, mega-) - wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe	- doświadczalnie demonstruje: - zależność ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy, - istnienie ciśnienia atmosferycznego, - prawo Pascala, - prawo Archimiedesa (na tej podstawie analizuje pływanie ciał) - posługuje się prawem Pascala, zgodnie z którym zwiększenie ciśnienia zewnętrznego powoduje jednakowy przyrost ciśnienia w całej objętości cieczy lub gazu - wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą praw i zależności dotyczących ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego - przelicza wielokrotności i podwielokrotności (centy-, hekto-, kilo-, mega-); przelicza jednostki ciśnienia - stosuje do obliczeń: - związek między parciem a ciśnieniem, - związek między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących - analizuje siły działające na ciała zanurzone w cieczach lub gazach, posługując się pojęciem siły wyporu i prawem Archimiedesa - oblicza wartość siły wyporu dla ciał zanurzonych w cieczy lub gazie - podaje warunki pływania ciał: kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie zanurzone w cieczy - opisuje praktyczne zastosowanie prawa Archimiedesa i warunków pływania ciał;	- opisuje paradoks hydrostatyczny - opisuje doświadczenie Torricellego - opisuje zastosowanie prawa Pascala w prasie hydraulicznej i hamulcach hydraulicznych - wyznacza gęstość cieczy, korzystając z prawa Archimiedesa - rysuje siły działające na ciało, które pływa w cieczy, tkwi w niej zanurzone lub tonie; wyznacza, rysuje i opisuje siłę wypadkową - wyjaśnia, kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie w niej zanurzone na podstawie prawa Archimiedesa, posługując się pojęciami siły ciężkości i gęstości - planuje i przeprowadza doświadczenie w celu zbadania zależności ciśnienia od siły nacisku i pola powierzchni; opisuje jego przebieg i formułuje wnioski - projektuje i przeprowadza doświadczenie potwierdzające słuszność prawa Pascala dla cieczy lub gazów, opisuje jego przebieg oraz analizuje i ocenia wynik; formułuje komunikat o swoim doświadczeniu - rozwiązuje typowe zadania obliczeniowe z wykorzystaniem warunków pływania ciał; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących - rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone, ale typowe dotyczące treści rozdziału: <i>Hydrostatyka i aerostatyka</i> (z wykorzystaniem: zależności między ciśnieniem, parciem i polem powierzchni, prawa Pascala, prawa Archimiedesa) - posługuje się informacjami pochodzącymi	i ciężkości oraz gęstość posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących wykorzystywania prawa Pascala w otaczającej rzeczywistości i w życiu codziennym	zależności między ciśnieniem, parciem i polem powierzchni, związku między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością, prawa Pascala, prawa Archimiedesa, warunków pływania ciał)

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
	wskazuje przykłady wykorzystywania w otaczającej rzeczywistości • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących pływania ciał • wyodrębnia z tekstów lub rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu • przeprowadza doświadczenia: – wyznaczanie siły wyporu, – badanie, od czego zależy wartość siły wyporu i wykazanie, że jest ona równa ciężarowi wypartej cieczy, korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności; wyciąga wnioski i formułuje prawo Archimedesesa • rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: - <i>Hydrostatyka i aerostatyka</i> (z wykorzystaniem: zależności między ciśnieniem, parciem i polem powierzchni, związku między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością, prawa Pascala, prawa Archimedesesa, warunków pływania ciał)	z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego oraz prawa Archimedesesa, a w szczególności informacjami pochodzącymi z analizy tekstu: <i>Podciśnienie, nadciśnienie i próżnia</i>		
IV. KINEMATYKA				
Uczeń: • wskazuje przykłady ciał będących w ruchu w otaczającej rzeczywistości • wyróżnia pojęcia toru i drogi i wykorzystuje je do opisu ruchu;	Uczeń: • wyjaśnia, na czym polega względność ruchu; podaje przykłady układów odniesienia • opisuje i wskazuje przykłady względności ruchu • oblicza wartość prędkości i przelicza jej jednostki; oblicza i zapisuje wynik zaokrąglony	Uczeń: • rozróżnia układy odniesienia: jedno-, dwu- i trójwymiarowy • planuje i przeprowadza doświadczenie w celu wyznaczenia prędkości z pomiaru czasu i drogi z użyciem przyrządów analogowych lub	Uczeń: • planuje i demonstruje doświadczenie związane z badaniem ruchu z użyciem przyrządów analogowych lub	Uczeń: • rozwiązuje nietypowe, złożone zadania (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Kinematyka</i>

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
podaje jednostkę drogi w układzie SI; przelicza jednostki drogi - odróżnia ruch prostoliniowy od ruchu krzywoliniowego; podaje przykłady ruchów: prostoliniowego i krzywoliniowego - nazywa ruchem jednostajnym ruch, w którym droga przebyta w jednostkowych przedziałach czasu jest stała; podaje przykłady ruchu jednostajnego w otaczającej rzeczywistości - posługuje się pojęciem prędkości do opisu ruchu prostoliniowego; opisuje ruch jednostajny prostoliniowy; podaje jednostkę prędkości w układzie SI - odczytuje prędkość i przebytą odległość z wykresów zależności drogi i prędkości od czasu - odróżnia ruch niejednostajny (zmienny) od ruchu jednostajnego; podaje przykłady ruchu niejednostajnego w otaczającej rzeczywistości - rozróżnia pojęcia: prędkość chwilowa i prędkość średnia - posługuje się pojęciem przyspieszenia do opisu ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego i jednostajnie opóźnionego; podaje jednostkę przyspieszenia w układzie SI - odczytuje przyspieszenie	do zadanej liczby cyfr znaczących - wyznacza wartość prędkości i drogę z wykresów zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego oraz rysuje te wykresy na podstawie podanych informacji - rozpoznaje na podstawie danych liczbowych lub na podstawie wykresu, że w ruchu jednostajnym prostoliniowym droga jest wprost proporcjonalna do czasu oraz posługuje się proporcjonalnością prostą - nazywa ruchem jednostajnie przyspieszonym ruch, w którym wartość prędkości rośnie jednostkowych przedziałach czasu o tę samą wartość, a ruchem jednostajnie opóźnionym – ruch, w którym wartość prędkości maleje w jednostkowych przedziałach czasu o tę samą wartość - oblicza wartość przyspieszenia wraz z jednostką; przelicza jednostki przyspieszenia - wyznacza zmianę prędkości dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego (przyspieszonego lub opóźnionego); oblicza prędkość końcową w ruchu jednostajnie przyspieszonym - stosuje do obliczeń związek przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła ($\Delta v = a \cdot \Delta t$); wyznacza prędkość końcową - analizuje wykresy zależności drogi i prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnego; porównuje ruchy na podstawie nachylenia wykresu zależności drogi od czasu do osi czasu	cyfrowych bądź programu do analizy materiałów wideo; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku; zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich jednostkami oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności; opisuje przebieg doświadczenia i ocenia jego wyniki - sporządza wykresy zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego na podstawie podanych informacji (oznacza wielkości i skale na osiach; zaznacza punkty i rysuje wykres; uwzględnia niepewności pomiarowe) - wyznacza przyspieszenie z wykresów zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego (przyspieszonego lub opóźnionego) - opisuje zależność drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym, gdy prędkość początkowa jest równa zero; stosuje tę zależność do obliczeń - analizuje ruch ciała na podstawie filmu - posługuje się wzorem: $s = \frac{at^2}{2}$, wyznacza przyspieszenie ciała na podstawie wzoru $a = \frac{2s}{t^2}$ - wyjaśnia, że w ruchu jednostajnie przyspieszonym bez prędkości początkowej odcinki drogi pokonywane w kolejnych sekundach mają się do siebie jak kolejne liczby nieparzyste - rozwiązuje proste zadania z wykorzystaniem wzorów $s = \frac{at^2}{2}$ i $a = \frac{\Delta v}{\Delta t}$ - analizuje wykresy zależności drogi od czasu	cyfrowych, programu do analizy materiałów wideo; opisuje przebieg doświadczenia, analizuje i ocenia wyniki - posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących ruchu (np. urządzeń do pomiaru przyspieszenia) - realizuje projekt: <i>Prędkość wokół nas</i> (lub inny związany z treściami rozdziału <i>Kinematyka</i>)	(z wykorzystaniem wzorów: $s = \frac{at^2}{2}$ i $a = \frac{\Delta v}{\Delta t}$ oraz związane z analizą wykresów zależności drogi i prędkości od czasu dla ruchów prostoliniowych: jednostajnego i jednostajnie zmiennego) analizuje wykres zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego z prędkością początkową i na tej podstawie wyprowadza wzór na obliczanie drogi w tym ruchu

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
i prędkość z wykresów zależności przyspieszenia i prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego; rozpoznaje proporcjonalność prostą - rozpoznaje zależność rosnącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym - identyfikuje rodzaj ruchu na podstawie wykresów zależności drogi, prędkości i przyspieszenia od czasu; rozpoznaje proporcjonalność prostą - odczytuje dane z wykresów zależności drogi, prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchów prostoliniowych: jednostajnego i jednostajnie przyspieszonego - przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mili-, centy-, kilo-, mega-) oraz jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina) - wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe	- analizuje wykresy zależności prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego; porównuje ruchy na podstawie nachylenia wykresu prędkości do osi czasu - analizuje wykres zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie opóźnionego; oblicza prędkość końcową w tym ruchu - przeprowadza doświadczenia: - wyznaczanie prędkości ruchu pęcherzyka powietrza w zamkniętej rurce wypełnionej wodą, - badanie ruchu staczającej się kulki, korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki pomiarów i obliczeń w tabeli zaokrąglone do zadanej liczby cyfr znaczących; formułuje wnioski - rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy związane z treścią rozdziału: <i>Kinematyka</i> (dotyczące względności ruchu oraz z wykorzystaniem: zależności między drogą, prędkością i czasem w ruchu jednostajnym prostoliniowym, związku przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, zależności prędkości i drogi od czasu w ruchu prostoliniowym jednostajnie przyspieszonym)	dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego bez prędkości początkowej; porównuje ruchy na podstawie nachylenia wykresu zależności drogi od czasu do osi czasu - wyjaśnia, że droga w dowolnym ruchu jest liczbowo równa polu pod wykresem zależności prędkości od czasu - sporządza wykresy zależności prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego - rozwiązuje typowe zadania związane z analizą wykresów zależności drogi i prędkości od czasu dla ruchów prostoliniowych: jednostajnego i jednostajnie zmiennego - rozwiązuje bardziej złożone zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Kinematyka</i> (z wykorzystaniem: zależności między drogą, prędkością i czasem w ruchu jednostajnym prostoliniowym, związku przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, zależności prędkości i drogi od czasu w ruchu prostoliniowym jednostajnie zmiennym)		
V. DYNAMIKA				
Uczeń: posługuje się symbolem siły; stosuje pojęcie siły jako działania skierowanego (wektor); wskazuje	Uczeń: - wyznacza i rysuje siłę wypadkową sił o jednakowych kierunkach - wyjaśnia, na czym polega bezwładność ciał;	Uczeń: ^Rwyznacza i rysuje siłę wypadkową sił o różnych kierunkach ^Rpodaje wzór na obliczanie siły tarcia	Uczeń: posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy	Uczeń: rozwiązuje nietypowe złożone zadania, (problemy)

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
wartość, kierunek i zwrot wektora siły - wyjaśnia pojęcie siły wypadkowej; opisuje i rysuje siły, które się równoważą - rozpoznaje i nazywa siły oporów ruchu; podaje ich przykłady w otaczającej rzeczywistości - podaje treść pierwszej zasady dynamiki Newtona - podaje treść drugiej zasady dynamiki Newtona; definiuje jednostkę siły w układzie SI (1 N) i posługuje się jednostką siły - rozpoznaje i nazywa siły działające na spadające ciała (siły ciężkości i oporów ruchu) - podaje treść trzeciej zasady dynamiki Newtona - posługuje się pojęciem sił oporów ruchu; podaje ich przykłady w różnych sytuacjach praktycznych i opisuje wpływ na poruszające się ciała - rozdziela tarcie statyczne i kinetyczne - rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą oraz proporcjonalność prostą na podstawie danych z tabeli; posługuje się proporcjonalnością prostą - przeprowadza doświadczenia: - badanie spadania ciał, - badanie wzajemnego	wskazuje przykłady bezwładności w otaczającej rzeczywistości - posługuje się pojęciem masy i wyjaśnia jej związek z bezwładnością ciał - analizuje zachowanie się ciał na podstawie pierwszej zasady dynamiki - analizuje zachowanie się ciał na podstawie drugiej zasady dynamiki - opisuje spadek swobodny jako przykład ruchu jednostajnie przyspieszonego - porównuje czas spadania swobodnego i rzeczywistego różnych ciał z danej wysokości - opisuje wzajemne oddziaływanie ciał, posługując się trzecią zasadą dynamiki - opisuje zjawisko odrzutu i wskazuje jego przykłady w otaczającej rzeczywistości - analizuje i wyjaśnia wyniki przeprowadzonego doświadczenia; podaje przyczynę działania siły tarcia i wyjaśnia, od czego zależy jej wartość - stosuje pojęcie siły tarcia jako działania skierowanego (wektor); wskazuje wartość, kierunek i zwrot siły tarcia - opisuje i rysuje siły działające na ciało wprawiane w ruch (lub poruszające się) oraz wyznacza i rysuje siłę wypadkową - opisuje znaczenie tarcia w życiu codziennym; wyjaśnia na przykładach, kiedy tarcie i inne opory ruchu są pożyteczne, a kiedy niepożądane oraz wymienia sposoby zmniejszania lub zwiększania oporów ruchu (tarcia) - stosuje do obliczeń: - związek między siłą i masą a przyspieszeniem, - związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym;	- analizuje opór powietrza podczas ruchu spadochroniarza - planuje i przeprowadza doświadczenia: - w celu zilustrowania I zasady dynamiki, - w celu zilustrowania II zasady dynamiki, - w celu zilustrowania III zasady dynamiki; - opisuje ich przebieg, formułuje wnioski - analizuje wyniki przeprowadzonych doświadczeń (oblicza przyspieszenia ze wzoru na drogę w ruchu jednostajnie przyspieszonym i zapisuje wyniki zaokrąglone do zadanej liczby cyfr znaczących; wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla przebiegu doświadczeń) - rozwiązuje bardziej złożone zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Dynamika</i> (z wykorzystaniem: pierwszej zasady dynamiki Newtona, związku między siłą i masą a przyspieszeniem i związku przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła) oraz dotyczące: swobodnego spadania ciał, wzajemnego oddziaływania ciał, występowania oporów ruchu) - posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących: bezwładności ciał, spadania ciał, występowania oporów ruchu, a w szczególności tekstu: <i>Czy opór powietrza zawsze przeszkadza sportowcom</i>	tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących przykładów wykorzystania zasady odrzutu w przyrodzie i technice	dotyczące treści rozdziału: <i>Dynamika</i> (stosując do obliczeń związek między siłą i masą a przyspieszeniem oraz związek: $\Delta v = a \cdot \Delta t$)

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
oddziaływania ciał – badanie, od czego zależy tarcie, korzystając z opisów doświadczeń, przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki i formułuje wnioski • przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mili-, centy-, kilo-, mega-) • wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe	oblicza i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących • przeprowadza doświadczenia: – badanie bezwładności ciał, – badanie ruchu ciała pod wpływem działania sił, które się nie równoważą, – demonstracja zjawiska odrzutu, korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich jednostkami oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności, analizuje je i formułuje wnioski • rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Dynamika</i> (z wykorzystaniem: pierwszej zasady dynamiki Newtona, związku między siłą i masą a przyspieszeniem oraz zadania dotyczące swobodnego spadania ciał, wzajemnego oddziaływania ciał i występowania oporów ruchu)			
VI. PRACA, MOC, ENERGIA				
Uczeń: • posługuje się pojęciem energii, podaje przykłady różnych jej form • odróżnia pracę w sensie fizycznym od pracy w języku potocznym; wskazuje przykłady wykonania pracy mechanicznej w otaczającej rzeczywistości • podaje wzór na obliczanie pracy, gdy kierunek działającej na ciało siły jest zgodny z kierunkiem jego ruchu • rozróżnia pojęcia: praca i moc;	Uczeń: • posługuje się pojęciem pracy mechanicznej wraz z jej jednostką w układzie SI; wyjaśnia, kiedy została wykonana praca 1 J • posługuje się pojęciem oporów ruchu • posługuje się pojęciem mocy wraz z jej jednostką w układzie SI; wyjaśnia, kiedy urządzenie ma moc 1 W; porównuje moce różnych urządzeń • wyjaśnia, kiedy ciało ma energię potencjalną grawitacji, a kiedy ma energię potencjalną sprężystości; opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii • opisuje przemiany energii ciała podniesionego	Uczeń: • wyjaśnia kiedy, mimo działającej na ciało siły, praca jest równa zero; wskazuje odpowiednie przykłady w otaczającej rzeczywistości • ^Rwyjaśnia sposób obliczania pracy, gdy kierunek działającej na ciało siły nie jest zgodny z kierunkiem jego ruchu • ^Rwyjaśnia, co to jest koń mechaniczny (1 KM) • podaje, opisuje i stosuje wzór na obliczanie mocy chwilowej ($P = F \cdot v$) • wyznacza zmianę energii potencjalnej grawitacji ciała podczas zmiany jego	Uczeń: • ^Rwykazuje, że praca wykonana podczas zmiany prędkości ciała jest równa zmianie jego energii kinetycznej (wyprowadza wzór) • rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe: – dotyczące energii i pracy (wykorzystuje ^Rgeometryczną interpretację pracy) oraz	Uczeń: • rozwiązuje nietypowe zadania (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i>

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
odróżnia moc w sensie fizycznym od mocy w języku potocznym; wskazuje odpowiednie przykłady w otaczającej rzeczywistości • podaje i opisuje wzór na obliczanie mocy (iloraz pracy i czasu, w którym praca została wykonana) • rozróżnia pojęcia: praca i energia; wyjaśnia co rozumiemy przez pojęcie energii oraz kiedy ciało zyskuje energię, a kiedy ją traci; wskazuje odpowiednie przykłady w otaczającej rzeczywistości • posługuje się pojęciem energii potencjalnej grawitacji (ciężkości) i potencjalnej sprężystości wraz z ich jednostką w układzie SI • posługuje się pojęciami siły ciężkości i siły sprężystości • posługuje się pojęciem energii kinetycznej; wskazuje przykłady ciał posiadających energię kinetyczną w otaczającej rzeczywistości • wymienia rodzaje energii mechanicznej; • wskazuje przykłady przemian energii mechanicznej w otaczającej rzeczywistości • posługuje się pojęciem energii mechanicznej jako sumy energii kinetycznej i potencjalnej; podaje zasadę zachowania energii mechanicznej	na pewną wysokość, a następnie upuszczonego • wykorzystuje zasadę zachowania energii do opisu zjawisk • podaje i opisuje zależność przyrostu energii potencjalnej grawitacji ciała od jego masy i wysokości, na jaką ciało zostało podniesione ($\Delta E = m \cdot g \cdot h$) • opisuje i wykorzystuje zależność energii kinetycznej ciała od jego masy i prędkości; podaje wzór na energię kinetyczną i stosuje go do obliczeń • opisuje związek pracy wykonanej podczas zmiany prędkości ciała ze zmianą energii kinetycznej ciała (opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii); wyznacza zmianę energii kinetycznej • wykorzystuje zasadę zachowania energii do opisu zjawisk oraz wskazuje ich przykłady w otaczającej rzeczywistości • stosuje do obliczeń: – związek pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana, – związek mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana, – związek wykonanej pracy ze zmianą energii oraz wzory na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną, – związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym; • wykonuje obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących • rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i> (z wykorzystaniem: związku pracy z siłą i drogą,	wysokości (wyprowadza wzór) • wyjaśnia, jaki układ nazywa się układem izolowanym; podaje zasadę zachowania energii • planuje i przeprowadza doświadczenia związane z badaniem, od czego zależy energia potencjalna sprężystości i energia kinetyczna; opisuje ich przebieg i wyniki, formułuje wnioski • rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone (w tym umiarkowanie trudne zadania obliczeniowe) dotyczące treści rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i> (z wykorzystaniem: związku pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana, związku mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana, związku wykonanej pracy ze zmianą energii oraz wzorów na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną) • posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących: energii i pracy, mocy różnych urządzeń, energii potencjalnej i kinetycznej oraz zasady zachowania energii mechanicznej	mocy; – z wykorzystaniem wzorów na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i na tej podstawie ocenia wyniki obliczeń • realizuje projekt: <i>Statek parowy</i> (lub inny związany z treściami rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i>)	

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
- doświadczalnie bada, od czego zależy energia potencjalna ciężkości, korzystając z opisu doświadczenia i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; opisuje wyniki i formułuje wnioski - przelicza wielokrotności i podwielokrotności oraz jednostki czasu - wyodrębnia z prostych tekstów i rysunków informacje kluczowe	na jakiej została wykonana, związku mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana, związku wykonanej pracy ze zmianą energii, wzorów na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną) wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu			
VII. TERMODYNAMIKA				
Uczeń: - posługuje się pojęciem energii kinetycznej; opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii - posługuje się pojęciem temperatury - podaje przykłady zmiany energii wewnętrznej spowodowanej wykonaniem pracy lub przepływem ciepła w otaczającej rzeczywistości - podaje warunek i kierunek przepływu ciepła; stwierdza, że ciała o równej temperaturze pozostają w stanie równowagi termicznej - rozdziela materiały o różnym przewodnictwie; wskazuje przykłady w otaczającej rzeczywistości - wymienia sposoby przekazywania energii w postaci ciepła; wskazuje odpowiednie przykłady	Uczeń: - wykonuje doświadczenie modelowe (ilustracja zmiany zachowania się cząsteczek ciała stałego w wyniku wykonania nad nim pracy), korzystając z jego opisu; opisuje wyniki doświadczenia - posługuje się pojęciem energii wewnętrznej; określa jej związek z liczbą cząsteczek, z których zbudowane jest ciało; podaje jednostkę energii wewnętrznej w układzie SI - wykazuje, że energię układu (energii wewnętrzną) można zmienić, wykonując nad nim pracę - określa temperaturę ciała jako miarę średniej energii kinetycznej cząsteczek, z których ciało jest zbudowane - analizuje jakościowo związek między temperaturą a średnią energią kinetyczną (ruchu chaotycznego) cząsteczek - posługuje się skalami temperatur (Celsjusza, Kelvina); wskazuje jednostkę temperatury w układzie SI; podaje temperaturę zera	Uczeń: - wyjaśnia wyniki doświadczenia modelowego (ilustracja zmiany zachowania się cząsteczek ciała stałego w wyniku wykonania nad nim pracy) - wyjaśnia związek między energią kinetyczną cząsteczek i temperaturą - opisuje możliwość wykonania pracy kosztem energii wewnętrznej; podaje przykłady praktycznego wykorzystania tego procesu - wyjaśnia przepływ ciepła w zjawisku przewodnictwa cieplnego oraz rolę izolacji cieplnej - uzasadnia, odwołując się do wyników doświadczenia, że przyrost temperatury ciała jest wprost proporcjonalny do ilości pobranego przez ciało ciepła oraz, że ilość pobranego przez ciało ciepła do uzyskania danego przyrostu temperatury jest wprost proporcjonalna do masy ciała - rysuje wykres zależności temperatury	Uczeń: rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe związane ze zmianą energii wewnętrznej; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i na tej podstawie ocenia wyniki obliczeń	Uczeń: - rozwiązuje nietypowe zadania (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i> - sporządza i analizuje wykres zależności temperatury od czasu ogrzewania lub oziębiania dla zjawiska topnienia lub krzepnięcia na podstawie danych (opisuje osie układu współrzędnych, uwzględnia niepewności pomiarów)

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
w otaczającej rzeczywistości - informuje o przekazywaniu ciepła przez promieniowanie; wykonuje i opisuje doświadczenie ilustrujące ten sposób przekazywania ciepła - rozdziela i nazywa zmiany stanów skupienia: topnienie, krzepnięcie, parowanie, skraplanie, sublimację, resublimację oraz wskazuje przykłady tych zjawisk w otaczającej rzeczywistości - posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania temperatury topnienia i temperatury wrzenia oraz Rciepła topnienia i Rciepła parowania; porównuje te wartości dla różnych substancji - doświadczalnie demonstruje zjawisko topnienia - wyjaśnia, od czego zależy szybkość parowania - posługuje się pojęciem temperatury wrzenia - przeprowadza doświadczenia: - obserwacja zmian temperatury ciała w wyniku wykonania nad nimi pracy lub ogrzania, - badanie zjawiska przewodnictwa cieplnego, - obserwacja zjawiska konwekcji, - obserwacja zmian stanu skupienia wody, - obserwacja topnienia substancji,	bezwzględnego - przelicza temperaturę w skali Celsjusza na temperaturę w skali Kelvina i odwrotnie - posługuje się pojęciem przepływu ciepła jako przekazywaniem energii w postaci ciepła oraz jednostką ciepła w układzie SI - wykazuje, że nie następuje przekazywanie energii w postaci ciepła (wymiana ciepła) między ciałami o tej samej temperaturze - wykazuje, że energię układu (energję wewnętrzną) można zmienić, wykonując nad nim pracę lub przekazując energię w postaci ciepła - analizuje jakościowo zmiany energii wewnętrznej spowodowane wykonaniem pracy i przepływem ciepła - podaje treść pierwszej zasady termodynamiki ($\Delta E = W + Q$) - doświadczalnie bada zjawisko przewodnictwa cieplnego i określa, który z badanych materiałów jest lepszym przewodnikiem ciepła (planuje, przeprowadza i opisuje doświadczenie) - opisuje zjawisko przewodnictwa cieplnego oraz rolę izolacji cieplnej - opisuje ruch cieczy i gazów w zjawisku konwekcji - stwierdza, że przyrost temperatury ciała jest wprost proporcjonalny do ilości pobranego przez ciało ciepła oraz, że ilość pobranego przez ciało ciepła do uzyskania danego przyrostu temperatury jest wprost proporcjonalna do masy ciała - opisuje jakościowo zmiany stanów skupienia: topnienie, krzepnięcie, parowanie, skraplanie, sublimację, resublimację	od czasu ogrzewania lub oziębiania odpowiednio dla zjawiska topnienia lub krzepnięcia na podstawie danych - Rposługuje się pojęciem ciepła topnienia wraz z jednostką w układzie SI; podaje wzór na ciepło topnienia - wyjaśnia, co dzieje się z energią pobieraną (lub oddawaną) przez mieszaninę substancji w stanie stałym i ciekłym (np. wody i lodu) podczas topnienia (lub krzepnięcia) w stałej temperaturze - Rposługuje się pojęciem ciepła parowania wraz z jednostką w układzie SI; podaje wzór na ciepło parowania - Rwyjaśnia zależność temperatury wrzenia od ciśnienia - przeprowadza doświadczenie ilustrujące wykonanie pracy przez rozprężający się gaz, korzystając z opisu doświadczenia i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; analizuje wyniki doświadczenia i formułuje wnioski - planuje i przeprowadza doświadczenie w celu wykazania, że do uzyskania jednakowego przyrostu temperatury różnych substancji o tej samej masie potrzebna jest inna ilość ciepła; opisuje przebieg doświadczenia i ocenia je - rozwiązuje bardziej złożone zadania lub problemy (w tym umiarkowanie trudne zadania obliczeniowe) dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i> (związane z energią wewnętrzną i temperaturą, zmianami stanu skupienia ciał, wykorzystaniem wzorów na Rciepło topnienia i Rciepło parowania)		

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki obserwacji i formułuje wnioski - rozwiązuje proste, nieobliczeniowe zadania dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i> – związane z energią wewnętrzną i zmianami stanów skupienia ciał: topnieniem lub krzepnięciem, parowaniem (wrzeniem) lub skraplaniem - przelicza wielokrotności i podwielokrotności oraz jednostki czasu - wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe	- analizuje zjawiska: topnienia i krzepnięcia, sublimacji i resublimacji, wrzenia i skraplania jako procesy, w których dostarczanie energii w postaci ciepła nie powoduje zmiany temperatury - wyznacza temperaturę: - topnienia wybranej substancji (mierzy czas i temperaturę, zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich jednostkami i z uwzględnieniem informacji o niepewności), - wrzenia wybranej substancji, np. wody - porównuje topnienie kryształów i ciał bezpostaciowych - na schematycznym rysunku (wykresie) ilustruje zmiany temperatury w procesie topnienia dla ciał krystalicznych i bezpostaciowych - doświadczalnie demonstruje zjawiska wrzenia i skraplania - przeprowadza doświadczenia: - badanie, od czego zależy szybkość parowania, - obserwacja wrzenia, korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki i formułuje wnioski - rozwiązuje proste zadania (w tym obliczeniowe) lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i> (związane z energią wewnętrzną i temperaturą, przepływem ciepła oraz z wykorzystaniem: związków $\Delta E = W$ i $\Delta E = Q$, zależności $Q = c \cdot m \cdot \Delta T$ oraz wzorów na $R_{\text{ciepło topnienia}}$ i $R_{\text{ciepło parowania}}$); wykonuje obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących - wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków	- posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących: - energii wewnętrznej i temperatury, - wykorzystania (w przyrodzie i w życiu codziennym) przewodnictwa cieplnego (przewodników i izolatorów ciepła), - zjawiska konwekcji (np. prądy konwekcyjne), - promieniowania słonecznego (np. kolektory słoneczne), - zmian stanu skupienia ciał, a w szczególności tekstu: <i>Dom pasywny, czyli jak zaoszczędzić na ogrzewaniu i klimatyzacji</i> (lub innego tekstu związanego z treściami rozdziału: <i>Termodynamika</i>)		

Ocena				
dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
	informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu			

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych ucznia:

Osiągnięcia edukacyjne ucznia są sprawdzane:

1. ustnie (waga 0,2),
2. pisemnie (waga 0,5),
3. praktycznie, tzn. w trakcie wykonywania doświadczeń (waga 0,3).

Ocena klasyfikacyjna jest średnią ważoną ocen częściowych.

$$\text{Ocena} = \frac{\text{suma ocen } \textit{ustne} \cdot 0,2 + \text{suma ocen } \textit{pisemne} \cdot 0,5 + \text{suma ocen } \textit{praktyczne} \cdot 0,3}{\text{liczba ocen } \textit{ustne} \cdot 0,2 + \text{liczba ocen } \textit{pisemne} \cdot 0,5 + \text{liczba ocen } \textit{praktyczne} \cdot 0,3}$$

Na ocenę klasyfikacyjną mają wpływ również: aktywność na lekcji i zaangażowanie w naukę. Czynniki te w szczególności są brane pod uwagę, gdy ocena jest pośrednia, np. 4,5.

Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana oceny klasyfikacyjnej zgodne z zapisami w statucie szkoły.

Podwyższając przewidywaną ocenę klasyfikacyjną, uczeń powinien wykazać się umiejętnościami określonymi w wymaganiach na oczekiwaną ocenę w zakresie tych elementów oceny, z których jego osiągnięcia nie spełniały wymagań. Na przykład, jeśli słabą stroną ucznia były oceny „ustne”, sprawdzanie odbywa się ustnie.

RELIGIA

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY VII SZKOŁY PODSTAWOWEJ
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy czynią dobro” zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	- wykonane wszystkie zadania - staranne pismo - własne materiały - ilustracje itp.	- starannie prowadzony - wszystkie zadania	- zapis staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- ćwiczenia czytelne - braki w zadaniach (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Prace domowe	- staranne wykonanie - treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach - dużo własnej inwencji - twórcze	- merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem - staranne - czytelne - rzeczowe	- wskazują na zrozumienie tematu - niezbyt twórcze	- powiązane z tematem - niestaranne	- widać próby wykonania pracy - na temat	- praca nie na temat - brak rzeczowości w pracy - brak pracy
4. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - używanie prawidłowych pojęć	- wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	- uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.

6. Inszenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	- wielokrotnie pomaga w różnych pracach - pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy - aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	- starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania - przejawia postawę apostołską	- niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie - uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			
---	---	---	--	--	--	--

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA- I PÓŁROCZE

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Czynię dobro	- wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3) - opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), - wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji. - podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędzie, lecz jako Ten, kto kocha, - podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6) na przykładzie Piotra, - podaje prawdę, że wiara jest łaską darem od Boga (A.3.1), niezasłużonym przez człowieka, - uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez czynienie dobra, podejmowanie codziennych obowiązków i modlitwę. - podaje prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych prośb ze względu na naszą wiarę, - przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) na przykładzie setnika, - wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...”.	- charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), - uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu, - charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności, - uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), - wskazuje dziedziny życia rodzinnego, w których możemy wzorować się na Świętej Rodzinie, - wyjaśnia, że osobista relacja z Bogiem ma wpływ na relacje w rodzinie.	- podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka, - uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia. - podaje, jak pokonać lęk przed wyznaniem grzechów spowiednikowi, - interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza, - uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia. - uzasadnia, że działania człowieka skierowane ku dobru prowadzą do zbawienia, - uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi. - wymienia owoce zaufania Jezusowi, - interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika, - charakteryzuje postać setnika jako poganina, - uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą.	- określa własne rozumienie szczęścia, - określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia, - interpretuje tekst hymnu Magnificat, - interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy, - uzasadnia, że Święta Rodzina może i powinna być wzorcem godnego i świętego życia naszych rodzin.	interpretuje teksty biblijne mówiące o wzajemnych relacjach osób tworzących Świętą Rodzinę.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	• podaje prawdę, że Jezus wychodzi do ludzi ze swoim słowem, by dać im szansę zbawienia, • podaje przykłady, w jaki sposób realizować słowo Boże w swoim życiu, • wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów, • uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie, • przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym (A.13.3), • uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3), • prezentuje pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), • zestawia wydarzenia biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.13.17) obecność Jezusa w Kościele, • charakteryzuje sposoby obecności Chrystusa wśród nas, • uzasadnia, że przebywanie w obecności Boga w niebie ma swój początek już na ziemi.	• uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże (A.10.3), • wyjaśnia pojęcia: „Ewangelia”, „ewangelie synoptyczne” (A.10.1), • przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2) – Ewangelia, • charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii (A.13.5), • prezentuje biblijne i patrystyczne świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), • omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty (A.13.2), • w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę.	• wyjaśnia, że poznanie i przyjęcie słowa Bożego prowadzi do zmiany życia, • wymienia sposoby objawiania się Boga: w słowie Bożym (A.5.1), • omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa, • w skrótovej formie przedstawia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie, • interpretuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa i Jego pozostaniu wśród ludzi.	• uzasadnia konieczność troski o rozwijanie słowa Bożego w swoim sercu, • interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa, • uzasadnia wartość życia „w obecności Chrystusa”.	• prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów, • wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia: Jezus Chrystus	• wyjaśnia pojęcie: przypowieść (A.10.1), • omawia przypowieść: o siewcy, o domu na skale, o talentach, o zabłąkanej owcy, o ziarnie gorczycy i zaczynie chlebowym (A.13.6), • wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego, • podaje prawdę, że Boże słowo jest fundamentem, na którym ma budować własne życie, • podaje prawdę, że wszystkie zdolności są darem Boga i należy je pomnażać, • wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), • wymienia wartości, których nie można zdobyć za pieniądze, • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3), • charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7), • definiuje pojęcie „cud”, • wymienia sposoby Bożego objawienia w Jezusie Chrystusie (A.5.1) – wybrane cuda: przemiana wody w wino, rozmnożenie chleba, uzdrowienie epileptyka, uzdrowienie opętanego, • wskazuje przyczyny zła (A.7.2), • podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech oraz prawdę, że Bóg poszukuje grzesznika, • podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie.	• podaje cechy przypowieści jako gatunku literackiego (A.9.5), • dokonuje aktualizacji faktów związanych z wybranymi wydarzeniami Nowego Testamentu (A.13.16), • wyjaśnia, na czym polega Dobra Nowina o królestwie Bożym (A.13.7), • wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania (C.10.5), • omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), • omawia przypowieść o dziesięciu pannach (A.13.6), • omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), oczekiwanie na obłubieńca odnosi do powtórnego przyjścia Chrystusa, • wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów tam, gdzie jest wiara, i jednocześnie przez cuda umacnia wiarę, • interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa (D.2.2), • uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha, • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4) – królestwo Boże przemienia świat, • w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2).	• uzasadnia, że aby słowo Boże mogło wydać plon, konieczne jest zaangażowanie człowieka, • wyjaśnia, na czym polega bezinteresowny dar serca i uzasadnia jego wartość, • określa, na czym polega roztropność i nieroztropność, • wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej i warunki trwania w niej, • uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa, • wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów, • omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem, • wskazuje, że Boża miłość jest skierowana do każdej osoby indywidualnie, • charakteryzuje sposoby Bożego poszukiwania.	• wyjaśnia, dlaczego słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego, • uzasadnia, dlaczego warto rozwijać swoje umiejętności, • uzasadnia, że zbawienie osiągamy, wykorzystując dary, które nam powierzono, • omawia przesłanie perykopy o ubogiej wdowie. interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda, • wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorczycy i kwasu chlebowego we wzroście duchowym, • uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy, a jego rozwój dokonuje się w historii ludzkości.	• charakteryzuje postawę człowieka budującego swoje życie na słowie Bożym, • przygotowuje plan akcji charytatywnej uzasadnia, że cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego i ogłaszaniem królestwa Bożego • uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach : małżeństwo i kapłaństwo	- wskazuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne odnoszące się do sakramentu święceń, - wyjaśnia pojęcia: rady ewangeliczne (A.10.1), - podaje, że przygotowanie do przyjęcia sakramentów obejmuje formację zarówno w zakresie wiedzy, jak i postaw, - opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), - przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.8.4), - przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny (E.1.2), - wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), - wymienia przejawy miłości rodziców do dziecka, - wylicza trudności oraz korzyści płynące z posiadania liczного potomstwa (rodzeństwa), - wymienia zasady pomagające w rozwiązywaniu konfliktów z dorosłymi, - wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie (E.1.5),	- opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1), - przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), - przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), - przedstawia konsekwencje egzystencjalne bierzmowania (B.5.3), - omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), - przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.8.5), - omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4), - przycita wybrane teksty biblijne i liturgiczne na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2), - podaje przykłady autorytetu osób dorosłych, - wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych (C.5.1), - omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym i społecznym (E.1.4),	- wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia sakramentu święceń i ślubów zakonnych, - wyjaśnia znaczenie sakramentu święceń w życiu chrześcijańskim, - omawia sposoby przygotowania do poszczególnych sakramentów, - określa odpowiedzialność szafarzy przed Bogiem za właściwe przygotowanie kandydatów do sakramentów, - interpretuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2), - wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa, - wyjaśnia znaczenie sakramentu małżeństwa w życiu chrześcijańskim, - charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę, - potrafi wyjaśnić wartość różnorodności relacji w rodzinie wielodzietnej, - charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie wielodzietnej, - uzasadnia, dlaczego warto korzystać z doświadczenia dorosłych, - omawia, czego dotyczą wybory życiowe młodego człowieka,	- charakteryzuje, na czym polega życie zakonne według rad ewangelicznych, - omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego, - wyjaśnia, na czym polega godne udzielanie i przyjmowanie sakramentów, - wymienia i charakteryzuje różnice w pojmowaniu Boga od dzieciństwa do lat młodzieńczych, - charakteryzuje zmiany w modlitwie od dzieciństwa do chwili obecnej, ,	- wskazuje różnice między wychowaniem religijnym a świeckim, - uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania, - wyjaśnia znaczenie samodzielności w życiu osoby dojrzewającej.

I PÓŁROCZE

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	Bardzo dobra	celująca
V. Spotkanie, małżeństwo, kapłaństwo	- określa, czym jest rodzicielstwo (macierzyństwo i ojcostwo), - wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) rodzicielskiej, - wyjaśnia, na czym polegają naturalne metody planowania rodziny (C.5.12), - ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła (C.5.5), definiuje, co to jest antykoncepcja i wymienia jej rodzaje.	- uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), - uzasadnia zło antykoncepcji (C.5.13) i wylicza jej skutki uboczne, - uzasadnia zło zapłodnienia <i>in vitro</i> (C.6.2), - wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1), uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4).	- wyjaśnia, czym jest NaProTechnologia, - podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia, - wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie <i>in vitro</i>, wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny.	- definiuje pojęcie konfliktu międzypokoleniowego i wylicza jego przyczyny - argumentuje sens życia zgodnie z naturą, uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość.	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Moje zasady	• podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować, • wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (C.1.5), • przedstawia skutki zła (A.7.4), • określa istotę prawdziwej wolności, • podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), • podaje przykłady nadużywania wolności, • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), • wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), • wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem, • przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4), • definiuje pojęcie uczciwości, • podaje, że uczciwość jest warunkiem spokojnego sumienia, • wymienia, co można stracić przez nieuczciwość. • uzasadnia ochronę własności (C.7.1), • definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo, • wskazuje przyczyny zła (A.7.2), • dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem, a poniżaniem człowieka jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa (C.7.3), • wymienia najważniejsze uczucia i określa, czym są, • wskazuje sposoby radzenia sobie z problemem zmienności uczuć, by nie utrudniały one relacji z innymi ludźmi,	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo naturalne, wartości, sumienie, powinność moralna (C.2.1), • rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, powołując się na przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • omawia sposoby kształtowania sumienia (C.2.5), • uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) oparte na prawdzie, • uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2) i dotrzymywania danego słowa, • charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8) w sferze emocji, • omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym (E.1.4),	• uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych, • charakteryzuje skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych, • wyjaśnia, czym samowola różni się od wolności, • podaje przykłady funkcjonowania sumienia (prawidłowe i nieprawidłowe działanie), • wykazuje różnicę w postępowaniu z przymusu i własnej woli, • uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi, • wyjaśnia, dlaczego człowiek uczciwy cieszy się dobrą opinią i budzi zaufanie u innych, • uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym, • podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia, • definiuje, czym są uzależnienia, i wyjaśnia, na czym polegają,	• uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność, • uzasadnia konieczność formacji sumienia i wskazuje, na czym powinna się opierać, • analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka, • analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne człowieka,	• określa, na czym polega relatywizm moralny, uzasadnia • wyjaśnia, w jaki sposób przeżywane emocje mogą wpływać na nasze relacje i podejmowane przez nas decyzje, • potrzebę uświadamiania sobie i rozpoznawania przeżywanych aktualnie uczuć.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Moje zasady	- wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, narkomania, hazard, fonoholizm, siecioholizm, pornografia, gry komputerowe (C.8.2), nikotynizm, zakupoholizm, - wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), - wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6), - wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci, - wyjaśnia szkodliwość hejtu.	- wyjaśnia, czym są zachowania ryzykowne (C.8.1), - argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych.	- charakteryzuje skutki uzależnienia, - określa szkodliwość narkotyków, - wymienia pozytywne i negatywne strony kontaktowania się przez Internet, - podaje zasady właściwego korzystania z Internetu, - charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym.		

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Dzieje Kościoła	- wyjaśnia, dlaczego Bitwa Warszawska stoczona w dniach 13–25 sierpnia 1920 r. jest nazywana cudem nad Wisłą, - ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą, akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1946 i jego owoce (E.5.7), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2), - wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6), - podaje nazwę swojej diecezji oraz imię i nazwisko jej biskupa, - wymienia najważniejsze sanktuaria swojej diecezji, - podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty diecezjalnej (E.2.12),	- wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), - opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego i bolszewickiego (E.3.10), - charakteryzuje postawę bł. kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny, - uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7), - wskazuje, gdzie jest katedra i seminarium duchowne,	- ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości, - określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm, - uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny, - wymienia i omawia przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego, - podaje najważniejsze fakty związane z obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski, - podaje definicję sanktuarium, diecezji, seminarium, - wymienia dobra materialne i duchowe, z których korzysta w parafii (ofiarywane przez wiernych w historii), - opowiada historię swojego kościoła parafialnego,	- wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę, - charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie, - wyjaśnia rolę sanktuariów w życiu społecznym i narodowym, - charakteryzuje charyzmat wybranej grupy parafialnej,	- charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej, - omawia najważniejsze wydarzenia z historii swojej diecezji,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Dzieje Kościoła	- definiuje pojęcie parafii podaje, kto do niej przynależy, - wymienia i opisuje formy zaangażowania świeckich w życie parafii (grupy dziecięce i młodzieżowe) - podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła (E.1.2), - opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w rodzinie (F.2.1), - podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa, - omawia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli i spędzanie wolnego czasu (C.4.5), - podaje przykładowe postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli (C.4.6), - wyjaśnia ewangelizacyjne znaczenie praktykowania tradycji chrześcijańskich (zwyczajów, obrzędów).	- podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła, a zwłaszcza wspólnoty parafialnej (E.2.12), - wyjaśnia, że parafia jest jednocześnie jednostką administracyjną Kościoła i wspólnotą wiernych, - definiuje pojęcie Kościoła domowego, - opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego, - wskazuje na zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), - uzasadnia, że przywiązanie do chrześcijańskich tradycji pozwoliło Polakom przetrwać najtrudniejsze doświadczenia dziejowe.	- charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy, - wyjaśnia, dlaczego niedziela jest nazywana pierwszym dniem tygodnia, - uzasadnia, dlaczego niedziela jest dniem wolnym od pracy, a poświęconym na spotkanie z Bogiem, - wymienia chrześcijańskie tradycje dotyczące życia rodzinnego i społeczno-narodowego.	przygotowuje plan na wspólną niedzielę z rodziną.	podaje przykłady pielęgnowania chrześcijańskich tradycji przez Polaków w różnych okolicznościach dziejowych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – św. brat Albert, • wskazuje sposoby pomocy osobom chorym i cierpiącym (C.5.6), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: chorych, samotnych, biednych, wykluczonych społecznie (F.2.3), • podaje przykłady, w jaki sposób może kształtować odwagę, • wymienia najważniejsze fakty z życia św. Jana Pawła II, • wskazuje na wydarzenia, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9) – wybrane zasługi Jana Pawła II dla Ojczyzny i narodu polskiego, • podaje miejsca i formy kultu związanego z osobą błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki, • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), • opowiada, w jaki sposób Polacy czcili Maryję w różnych okresach historycznych.	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – ks. Józef Stanek, Natalia Tułasiewicz, Marianna Biernacka, • wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych świętych z czasów II wojny światowej (E.4.1), • podaje przykłady współczesnych chrześcijan, przeżywających cierpienie w duchu wiary (A.13.15), • podaje przykłady, w jaki sposób można połączyć świętowanie uroczystości Matki Bożej, Królowej Polski z Narodowym Świętem Trzeciego Maja.	• charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich, • interpretuje słowa św. br. Alberta „powinno się być jak bochen chleba...”, • podaje przykłady pomocy bezdomnym współcześnie, • opowiada o męczeństwie św. Maksymiliana Kolbe, • podaje przykłady inicjatyw podejmowanych przez Polaków związanych z osobą św. Jana Pawła II, • wymienia najważniejsze fakty z życia ks. Jerzego Popiełuszki, • charakteryzuje wpływ jego nauczania dla kształtowania narodowych postaw Polaków, • uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętym męczennikiem, • podaje, genezę ustanowienia uroczystości Matki Bożej Królowej Polski, • uzasadnia, że jest ono wyrazem wdzięczności za Bożą opiekę, jakiej doświadczają Polacy za pośrednictwem Maryi, • wyjaśnia przesłanie hymnu Bogarodzica oraz treść wybranej pieśni maryjnej.	• podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki, • opowiada o heroizmie życia wybranych świętych II wojny światowej, • uzasadnia, że kult Jana Pawła II ma wpływ na postawy Polaków wobec wiary i Ojczyzny, • interpretuje tekst z Księgi Apokalipsy Ap 11,19a.	• uzasadnia, że przyjęcie śmierci przez św. Maksymiliana za współwzięcia jest wynikiem świętości życia, • charakteryzuje wpływ nauczania ks. Jerzego Popiełuszki dla kształtowania narodowych postaw Polaków.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	• wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), • przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Gorze (A.13.8), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), • wymienia okresy roku liturgicznego i święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa, • wymienia uroczystości i święta Pańskie, uroczystości wybranych świętych (B.2.2), • wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi. • ukazuje związek pokłonu mędrców z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), • podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa, • opisuje przejaw miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (A.5.3), • charakteryzuje czyn św. Weroniki, • podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej,	• wymienia osiem błogosławieństw (C.9.1), • uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w ośmiu błogosławieństwach (C.9.5), • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym (A.10.5), • charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), • na podstawie dotychczasowej wiedzy przytacza wątki, tematy i postaci biblijne z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19) – „Bóg się rodzi”, • wskazuje na skutki wynikające z Odkupienia dla życia chrześcijanina (A.13.10), • analizuje i interpretuje tekst o pojmaniu Jezusa w ogrodzie Oliwnym,	• podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie, • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw, • wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny, • podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa, • mówi z pamięci tekst kolędy i omawia jej przesłanie, • charakteryzuje podobieństwa w postawach w poszukiwaniu Mesjasza pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a mędrcami, • wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki, • podaje cechy wiernego przyjaciela Chrystusa, • określa, na czym polegała zdrada Judasza i charakteryzuje jego postać, • omawia, dlaczego podczas liturgii Wielkiego Czwartku Najświętszy Sakrament jest przenoszony do ciemnicy,	• uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego, • określa postawy ludzi wobec Jezusa, analizując tekst biblijny Mt 2,1-12, • interpretuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa,	• dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa, • na podstawie tekstu „Gorzkich żali” i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia,

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	- wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu, - wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego, - podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12) - podaje przykłady, jak może ewangelizować, - podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych) (F.2.4), - wymienia różne sposoby oddawania czci Maryi, - przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) – różne formy nabożeństw majowych, - podaje tytuły tradycyjnych pieśni eucharystycznych, - uzasadnia, że udział w procesji Bożego Ciała świadczy o przynależności do wspólnoty Kościoła i wspólnoty parafialnej.	- zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6) – wyjaśnia: symbolikę grobu Pańskiego, przesłanie procesji Bożego Ciała na ulicach miast i wsi, symbolikę ciemnicy, - przycacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach (A.6.1), - wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa (A.6.2), - wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia, - wyjaśnia dogmat maryjny: Boże Macierzyństwo (A.13.12), - przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu Kościoła (E.1.2).	- wskazuje przyczyny odchodzenia współczesnego człowieka od Chrystusa, - określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji, - uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego, - wyjaśnia wybrane wezwania „Litani łoretańskiej do NMP”, - wyjaśnia, że litania jest modlitwą, w której prosimy o wstawiennictwo Maryi u Jej Syna, Jezusa, - podaje nazwy miejsc związanych z cudami eucharystycznymi.	- interpretuje tekst sekwencji wielkanocnej, - uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej, stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła, - wyjaśnia znaczenie obrzędów, symboli i znaków używanych podczas procesji Bożego Ciała.	- opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wino w Krew, - wymienia zwyczaje związane z uroczystością Bożego Ciała spotykane w jego regionie.